

44. Vuosikerta

SÖSSÖ

2|13

Aalto-yliopiston Sähköinsinöörikilta ry

Julkaisija:

Aalto-yliopiston
Sähköinsinööriilta ry

Verkossa: <http://sik.ayy.fi/>
Postiosoite: PL 13000,
00076 AALTO

Päätoimittaja:

Katharina Jokinen
katharina.jokinen@aalto.fi

Toimittajat:

Mikael Kauppinen
Nicholas Kukka
Ella Leppänen
Aliisa Pietilä
Johanna Vesterinen
Anna Mannila
Katariina Keränen

Vierailevat:

Annamaija Hutri, Samu
Ahvenainen, Sallamaria
Iltanen, Venla Pouru, Jarno
Kivistö, Mikko Poranen, Teemu
Raitaluoto, Emma Suppanen,
Jorma Koo, Paula Räisänen

Kannet:

Banaani: Kaisu Ölander
Etusisäkannen kuvat:
Miika Ruissalo
Takasisäkannen dinot:
Mikael Kauppinen

Taitto:

Jutta Kalli
Jimi Juola

Painopaikka:

Unigrafia Oy, Espoo

Painos:

250

Palaute ja verkkolehti:

sik-sosso@list.ayy.fi
<http://sik.ayy.fi/sosso/>
<http://www.sosso.fi/>

Tilaus:

<http://sik.ayy.fi/tilaa-sosso/>

ISSN-L 0785-1707

ISSN 0785-1707 (Painettu)

ISSN 1798-1727 (Verkkolehti)

Wappuperinteistä ja kevätsäästä

Teekkariwappu koostuu ihanista ja tärkeistä perinteistä. Jos jotain on tapahtunut jo kahdesti, tapahtuma on vakiinnuttanut asemansa perinteenä. Pääkirjoituksen ensimmäinen kappale koostuu perinteisesti opiskelun ihanuuden ja kauheuden kuvailusta. Koulussa on liikaa kursseja ja tenttejä, vaikka likaisten ikkunoiden takaa pilkistää kevät. Tapanä on yleensä päivitellä Alvarinaukion lumitilannetta, ja ihastella satunnaista auringonpaistetta. Pääkirjoituksen ensimmäisessä kappaleessa on myös yleensä tapana mainita fuksit ja fuksiwappu.

Toiseen kappaleeseen kuuluu ujuttaa tietoa lehden sisällöstä mukahassusti omien fuksiwappukokemustensa sekaan, jotakuinkin näin: "Juo skumppaa lakistasi – ainakin kerran! Me testasimme halvimmat lakkiskummat puolestasi (s. 12), mutta muista että liian makea skumppa saattaa kutittaa otsaa jämähtäessään hikinauhaan! Wappuna on tärkeää pitää nesteytys kunnossa (s. 32) ja masu täynnä (s. 22), ettei iske ärripurri! Lehti myös suorastaan tulvii kevätpuron lailla viisaita wappuneuvoja (s. 24-25)!" Tekstin ei tarvitse olla oikeas-

ti hauskaa, kunhan siitä välittyy lukijalle edes valju vivahde kepeyttä, ja huutomerkit ovat aina plussaa.

Männävuosina Sössön pääkirjoituksissa on ollut trendinä kirjoittaa entistä lyhyempiä pääkirjoituksia. Näin ollen pääkirjoituksen kolmas kappale on ollut viimevuosina myöskin viimeinen. 2010-luvun alussa kolmas kappale alkoi päätoimittajien lähes identtisistä huomioista opiskelukaveriporukoihin liittyen. Onneksi edellinen päätoimittaja käänsi kelkan suuntaa kohti wappuisia elämänohjeita, joten tehkäämme tästä uusi perinne! Älkää hanipööt pilatko wappuanne juomalla viikonlopun yli käynytä turbohiivakiljua, pitäkää toisistanne huolta ja nauttikaa. Wappu on sentään vain kerran vuodessa!

Wappujee ja puspus,

Katanne

P.S. Älä jää paitsi parhaista perinneriennoista. Leikkaa taskuusi Wappuaikataulu sivulta 34 ja profit!

Perinteinen kuva päätoimittajan fuksiwapusta ja kuvassa on luonnollisesti myös wappukaveri!

Sisällys

3 Pääkirjoitus
Wappuperinteistä ja kevätsäästä

5 Puhiksen pulinat
Puhis twiittaa!

6 Patruunatar
Haista wappu!

7 Toimitusjohtajat tentissä

10 "Ei ainakaan Sinne ja takaisin"

12 Sössö testaa
Wappuskummat

14 Näin teet wappuradion

16 Scifiä insinööreille
– kolme kirjailijaa kesälomalle

18 Interview with Jolla
– working as a trainee at Jolla

19 Valediplomi-insinööri

**20 Elektroniikkarakentelija?
Minäkö?**

22 Tintti kokkaa!
Wappuevää Ullikselle

24 Et halua wappuheilaa
Totuus lähiviikkojen vaaroista

25 Wappu osuu keskiviikolle

26 Pariisissa ei ole mitään tekemistä

28 Fear & Loathing in Brisbane
Osa 2

30 Seksi on kingi

31 Qu'est-ce que c'est fuck?

32 Pienessä Simassa

34 the CODE
Wappuaikataulu

Puhis twiittaa!

Tänä keväänä on useampaankin kertaan ehdotettu, että puheenjohtajalla pitäisi ehdottomasti olla twitter-tili, jota sitten PJ ahkerasti kiltalaisten iloksi päivittelisi nohevilla ja iskevilla kommentteillaan. Mutta enhän mä twiittaa! En ees omana itsenäni! Enkä mä osaa! Toisaalta, ottaen mallia Ellasta, joka Sössön viime numerossa kertoi irkkaamisen opettelusta, nappaan minäkin itseäni niskasta kiinni ja aloitan. Tosin hieman helpommin, tässä tutussa ja turvallisessa ympäristössä: Sössössä.

Annamaija Hutri @SIK-PJ

14.1.2013

Tammikuun uusinnat takana, uusi vuosi ja periodi edessä, uudet toimarit innokkaina!

Annamaija Hutri @SIK-PJ

18.1.2013

SIK-hymni raikaa & vedellä täytetyistä mukeista rakennettu SIK:n logo(2x2m) toivottaa konelaiset tänään tervetulleeksi kiltikselleen! #jäynä

Tervetuloa kiltiksellenne KIK!

Annamaija Hutri @SIK-PJ

14.2.2013

2,33 l olutta, 4 hlö/joukkue. Vastakkain hallitukset: SIKH12:n valtti nopeus, SIKH13:n puhtaus. ps. Litra olutta on PALJON! #öhlhäv #pota92

Annamaija Hutri @SIK-PJ

16.2.2013

Aalto-yliopiston Sähköinsinöörikilta täyttää tänään 92 vuotta. Potentiali tasataan Helsingissä Valkoisessa salissa. #pota92

Annamaija Hutri @SIK-PJ

17.2.2013

92-vuotiaan juhlat olivat huikeat! Nyt sillis: paljussa lilluessa pekoni&jäätelö maistuu ja Raivo Konetta Vastaan \,/ #pota92 #sillis

Annamaija Hutri @SIK-PJ

25.2.2013

Edessä kolme tenttiä, montako sinulla? Tsemppiä! #tenttiviikko

Annamaija Hutri @SIK-PJ

2.3.2013

Kello löi jo kymmenen, ja on aika sitsata! Mikä olisikaan parempi tapa päättää tenttiviikko! #aamu

Annamaija Hutri @SIK-PJ

20.3.2013

Kotimaan Pitkän bussin kyydissä: skumppa virtaa, tupsut roikkuvat ja heiluvat bussin tahtiin hattuhyllyltä! #kp

Annamaija Hutri @SIK-PJ

22.3.2013

Huh, nyt on Suomi kierretty, firmat vierailtu ja ulkopaikkakuntalaisia sähkökavereita nähty. Kyllä kelpaa taas olla Otaniemessä! #kp

Yrityssuhdemestareita jo vuodesta 2008 lähtien Kotimaan Pitkällä

Annamaija Hutri @SIK-PJ

13.4.2013

Wanhon Wappusitsit: värikkyttä, skumppaa, serpentiiniä, hopeisia ansiomerkkejä killassa ansiokkaasti toimineille! Wappu is here! #wappu

Toisin kuin todellisessa Twitterissa, näkyviin putkahtavat vain jo menneessä ajassa twiitatut jutut. Onneksi Sössö ei kuitenkaan kangistu kaavoihin ja taipuu enempään, joten saatte vielä parit tulevaisuuden twiitit!

Annamaija Hutri @SIK-PJ

Wappu

Jäyniä, wappujulkaisuja, sitsikilpailua, teekkarilakki 120v, fuksien kisailua. Tätä on Wappu! #jäynä #äpy #tupsulakki #wappu

Annamaija Hutri @SIK-PJ

1.5.2013

00.02

Kun lakit päähän vedettiin, fukseista teekareita tehtiin. Mitä myöhemmäksi valvotaan, sitä enemmän Wapusta nautitaan. #tupsulakki #wappu

10.00

Ullanlinnanmäki kutsuu. ELEC-teltoa pystyyn, skumppat ja ruokaa notkuvat viltit esille ja nautitaan vilseestä ja auringosta :) #ullis #wappu

Haista wappu!

Kohta se on käsillä. Wappu. Joillekin ensimmäinen, monelle jo useaan kertaan juhlistu. Yhtä kaikki hartaudella odotettu. Kaikille aisteille.

Omana fuksiwappunani vuonna 2008 vedettiin köytäkä TKY vastaan KY, matkailtiin wappurekoilla katsomaan Mantan lakitusta ja juostiin Otakaarta ympäri parin kanssa nilkoista yhteen sidottuna Otakaari Maratonin merkeissä. Eräät tuon wappukauden yksityiskohdat ovat jo päässeet unohtumaan, mutta ainutlaatuinen ja kutkuttava tunnelma ei unohtu. Fuksiwappu tuoksui lakkien jaon heinäkasoilta, merituuilta wappucruisin kannella, yöilmalta ja Ulliksen huumaavalta sillishulinalta. Se maistui itsestehdyiltä tippaleiviltä, kuohuviiniltä ja purkkikermavaahdolta.

Wappua kutsutaan joskus teekkarin jouluksi, eikä vertaus ole ihan tuulesta temmattu: Vaikka wapputapahtumia ja -perinteitä syntyy, uusia vähintään yhtä nopeasti kuin vanhoja hiipuu pois, vietetään kumpaakin usein samalla peruskaavalla. Kuten jouluun, liittyy wappuun vahvasti yhdessäolo. Samaten moni kokee wapun jälkeen tarvetta ryhdistäytyä ja puhdistautua, joskus miltei tipattoman toukokuun muodossa. Kaiken kaikkiaan kumpaakin juhlaa odotetaan samalla innolla ja jännityksellä.

Kun wappu taas kerran julistettiin saapuvaksi, on syytä myös patruunan syvällä rintäänellä kehoittaa kaikkia tätä juhlaa asiaankuuluvalla antaumuksella viettämään, oli sitten fuksi tai vanha. Kannattaa varautua tapaamaan vanhoja ja uusia ystäviä, sukkuloimaan paljon paikasta toiseen ja nukkumaan tavallista vähemmän. Itsekin varaan kalenterista aikaa huhtikuun puolivälistä toukokuun alkuun, kiinnittän uudet haalarimerkit paikalleen ja lähdän viettämään viimeistä opiskelijawappuani.

Hilpeää teekkarin joukukuuta kaikille!

Venla

Patruunatar palveluksessanne

Patruunattaret sitsipöydässä

Kuva: Oskari Korpelainen

KIPPARIT

Koska juttujen palauttaminen dedikseen mennessä on yksinkertaisesti mahdotonta, voit lukea kippareiden aivoituksia osoitteen <http://users.tkk.fi/~sahvenai/wappuOnJoOvella.txt> takaa.

Toimitusjohtajat tentissä

Teksti: Ella Leppänen

Tämä vuoden Toimitusjohtajat tentissä –tapahtumassa oli seitsemän eri yrityksen toimitusjohtajaa esittelemässä toimintaansa, kertomassa työelämästä ja vastaamassa opiskelijoiden esittämiin kysymyksiin. Tentin olivat järjestäneet Automaatio- ja systeemitekniikan kilta, Koneinsinöörilikilta ja Aalto yliopiston Sähköinsinöörilikilta.

Tentissä esitetyt kysymykset:

1. Onko kyllästä tai ainejärjestöstä ollut hyötyä?
2. Miksi juuri te olette toimitusjohtajia ja miten sellaiseksi pääsee?
3. Mikä on yrityksenne sukupuolijakauma?
4. Mikä on ollut huonoin työpaikka, jossa olette olleet töissä? Miten ylipäätään saa töitä tai mikä on tärkeää työpai- kansaannin kannalta?
5. Kuinka tärkeää on ymmärtää muita kieliä kuin englan- tia?
6. Mikä on hauskin asia, jonka olette ostaneet?

Cross Wrap Oy

**Toimitusjohtaja:
Satu Kivelä**

Siilinjärveltä lähtöisin oleva Cross Wrap Oy on erikoistunut auto- maattisten kiristekal- vokäärintälaitteiden ja paalinpurkukoneiden valmistukseen ja myyn- tiin.

2. Kivelä on päässyt toi- mitusjohtajaksi perus- tamalla miehensä kans- sa oman yrityksen. Hän toteaa, että ”aika näyt- tää ja vie”, ja kehottaa nuoria antamaan kaikelle mahdollisuus. Lisäksi hän painottaa, että toimitusjohtajana olemisen paino- piste on ihmismassojen johtamisessa.

3. Cross Wrap Oy:ssä työskentelevistä ihmisistä suhteellisen pie- ni osa on naisia.

4. Kivelä arvostaa, että työnhakijalla on edes jotain työkoke- musta, koska se kertoo hakijan kiinnostuksesta työelämään ja ahkeruudesta.

Kuva: Miika Ruissalo

5. Muiden kielten kuunteleminen ja ymmärtäminen on Satu Kivelän mielestä hyvin tärkeää. Hän kehottaa ensin kuuntele- maan ja vastaamaan sitten. Kivelä muistuttaa, ettei kielioppivir- heistä kannata liikaa välittää, sillä ihminen tulee ymmärretyksi, vaikka ei täydellisesti tiettyä kieltä puhuisikaan.

6. Cross Wrapilla on pilkkikilpailut tulossa, joten hankinnassa olevat pilkkionget tulivat ensimmäisenä Kivelän mieleen haus- kimmasta ostoksesta.

Pöyry Finland Oy

Toimitusjohtaja: Pasi Tolppanen

Pöyry on Suomen suurin konsultointi- ja suunnitteluyhtiö, jonka toimialaosaaminen painottuu metsäteollisuus-, kemian- ja biojalostus-, liikenne-, energia-, vesi- ja kiinteistö- sekä metalli- ja kaivosteollisuusaloihin. Pöyry on lupautunut kestävään kehitykseen ja se tarjoaa suunnittelua, strategista neuvonantoa ja projektien toteutusta sekä toiminnan tukea.

1. Tolppanen on pelannut opiskeluaikoinaan jääkiekkoa. Hän korostaa ainejärjestöjen ja killan jäsenyyden hyötyä, koska verkostoituminen auttaa työelämässä.
2. Pasi Tolppanen painottaa, että johtaminen tapahtuu omalla esimerkillä. Hän myös muistuttaa, että tekemällä työt alusta asti hyvin, tarjoutuu tulevaisuudessa varmasti uusia mahdollisuuksia.
3. Pöyry Finlandissa työskentelevistä noin 30 % on naisia ja loput miehiä.
4. Elämänsä huonoimmaksi työpaikaksi Tolppanen listaa lentokentän kunnossapitotyöt, joita hän teki vankien kanssa. Töihin pääsemisen ensiedellytyksenä hän pitää valmistumista. Tolppanen korostaa, että opiskelemaan ei kannata jäädä liian pitkäksi aikaa.
5. Kielien tärkeydestä Pöyryn toimitusjohtaja on samaa mieltä Satu Kivelän kanssa. Muut kielet ovat tärkeitä liike-elämässä eikä kieliopista kannata liikaa välittää.
6. Tolppasen mielestä hauskin asia, jonka hän on ostanut, on virkistysreissu työporukan kesken. Reissulla he menivät talvela kellumaan mereen kellumisvermeiden kanssa.

Fastems Oy Ab

Toimitusjohtaja: Jarmo Hyvönen

Fastems Oy Ab on suomalainen perheyrittys, joka on konepaja-automaation, työvälineiden ja työstöko-
neiden asiantuntijaorganisaatio. Se muun muassa automatisoi lentokoneen osia ja rakentaa robotteja.

1. Hyvönen pitää alan järjestöjä tärkeänä asiana opiskelijalle, sillä siellä syntyy paljon kontakteja, joista varmasti on hyötyä tulevaisuudessa.
2. Toimitusjohtajaksi pääsee Hyvösen mukaan keräämällä tarpeeksi uusia asioita ja kokemuksia. Työelämässä kehittyminen johtaa "uusien hommien nakitukseen".
3. Fastemsin työntekijöistä noin 85 % on miehiä ja naisia on loput 15 %.

4. Hyvönen korostaa, että työnsaannin kannalta on tärkeää tehdä erilaisia töitä eri työpaikoissa.
5. Jarmo Hyvönen katsoo kielten osaamisen hyvin tärkeäksi asiaksi ja toteaa: "Man måste kommunikera".

Renewa Oy

Toimitusjohtaja: Tuomas Timonen

Renewa Oy on erikoistunut polttoteknologiaan ja se toimittaa energiantuotantolaitoksia paikallisiin tarpeisiin. Sen asiakkaita ovat muun muassa perheyrittäjät, kunnat, suuret teollisuusyritykset ja energiayhtiöt.

1. Timonen on ollut aikoinaan kil-
lan jäsen ja hän pitää sitä kohtuullisen tärkeänä.
2. Toimitusjohtajan asemasta haaveilevan kannattaa Timosen mielestä miettiä onko valmis ottamaan itselleen paljon vastuuta.
3. Renewalla työskentelee todella vähän naisia.
4. Timonen muistelee elämänsä kamalimpana työkokemuksena Stockmannin Hulluja Päiviä, joilla hänen piti työskennellä naurtava kaapu päällä. Töihin pääsemisen kannalta Timonen suosittelee haastattelutilanteeseen keskittymistä ja panostamista, valmistumista ja papereiden ulos saamista.
6. Hauskinta ostostaan Renewan toimitusjohtaja ei muista tai keksi, mutta hauskana ja mieleenpainuvana kokemuksena hän pitää juhluvuoden kunniaksi suunniteltua kuosia, joka tehtiin Iivana Helsingin toimitusjohtajan kanssa.

Patria Oyj

Toimitusjohtaja: Heikki Allonen

Patria Oyj on turvallisuus-, puolustus- ja ilmailualan elinkaari-
palvelujen ja teknologiaratkaisujen tuottaja. Sen tuotteita ovat muun muassa kranaatin-
heitinjärjestelmät, ampuma-
tarvikkeet ja pyöröajoneuvot. Lisäksi Patria vastaa sotilas- ja siviilihelikoptereiden sekä ilmavoimien lentävän kaluston elinkaaren tukipalveluista. Lentäjänkoulutus ja maavoimien materiaalien kunnossapito ovat myös Patrian toimialaa.

1. Allonen on aikoinaan kuulunut Skipoliin ja Teekkarijaostoon.
2. Heikki Allonen muistuttaa, että keskimääräinen pesti kestää noin viisi vuotta. Toimitusjohtajuuskaan ei ole lopullista. Hän korostaa, että eteen tulevista mahdollisuuksista ja tilaisuuksista ei kannata liikaa kieltäytyä.

3. Patrian työntekijöiden sukupuolijakaumaksi Allonen arvioi noin 30 % naisia ja loput miehiä. Hän pohtii, että suurin syy miesenemmistöön on varmasti naisten yleinen epäkiinnostuneisuus puolustusteollisuutta kohtaan.
4. Allosen mielestä hänen hirtittävin työtehtävänsä on ollut viemäreiden rakentaminen Jämeräntaipaleelle.
5. Kielien tärkeydestä Allonen on hyvin samaa mieltä muiden toimitusjohtajien kanssa.
6. Hauskimmaksi ostoksekseen Patrian toimitusjohtaja nimeää erilaiset jäynälahjat ja aikoinaan pienen Alabamalaisen betonialan yrityksen, joka myöhemmin kasvoi suureksi.

Thermo Fisher Scientific Oy

Toimitusjohtaja: Bill Östman

Thermo Fisher Scientific Oy valmistaa ja kehittää laboratorioinstrumentteja ja reagensseja eri alojen käyttöön. Tuotevalikoimaan kuuluvat muun muassa kuoppalevyinstrumentit, pipetit, automaattiset analyyttiset laitteet ja magneettipartikkeli prosessori. Thermo Fisher Scientific on maailman johtava tiedettä ja tutkimustoimintaa palveleva yritys.

1. Östman on aikoinaan ollut TF:n jäsen. Hänen mielestään verkostoituminen hyvissä ajoin kannattaa.
2. Toimitusjohtajaksi pääsemisen Östman tiivistää lyhyeen. Hän sanoo, että työssä pärjäämiseen vaikuttaa tieto, tahto ja tuuri.
3. Thermo Fisher Scientificillä naisten ja miesten osuus on suunnilleen sama. Östman arvelee, että verrattain suuri naisten osuus johtuu naisten huomattavasta kiinnostuksesta bioteknologiaa kohtaan.
5. Bill Östmanin mielestä muiden kielten osaaminen on todella tärkeää. Mitä enemmän kieliä joku osaa, sen paremmin hän pärjää.

Peikko Group Oy

Toimitusjohtaja: Topi Paananen

Peikko Group Oy on perheyritys, joka on erikoistunut betonirakenteiden liitososiin ja liitosrakenteisiin. Se palvelee muun muassa rakennesuunnittelijoita, arkkitehteja, rakennusliikkeitä, rakennuttajia, betonielementtitehtaita ja konevalmistajia.

2. Paananen lupaa, että helppo tie toimitusjohtajaksi on oman yrityksen perustaminen.
3. Peikon työntekijöistä Paananen sanoo valtaosan olevan miehiä mutta hän huomauttaa, että tuotekehitysjohtaja on kuitenkin nainen.
4. Kamalimpana työkokemuksenaan Paananen muistelee Kauppakorkeakoululla tekemäänsä lopputyötä, sillä hieno selvitys päättyi lopulta vain roskakoriin. Hän toteaa, että ei oppiminen niinkään tapahdu johtokerroksessa, vaan alempana kuten esimerkiksi pakkaamossa.
5. Töihin pääsemisen kannalta Paananen kuvittelee tilanteen, jossa työpaikanhakija haluaisi töihin yrityksen Dubain yksiköön mutta ei ole valmis ottamaan vastaan työpaikkaa Lahden toimipisteessä. Tämä kertoo hakijan huonosta asenteesta, joka Paananen mielestä kaikkien tulisi kitkeä itsestään pois, koska sillä ei selviä pitkälle.
6. Paananen ei osaa nimetä hausinta ostostaan, sillä hänen mielestään ostaminen on raakaa toimintaa, koska silloin pitää luopua rahasta.

Kuvat ja lähteet: Toimitusjohtajat tentissä –esite

Kuva: Miika Ruissalo

"Ei ainakaan Sinne ja takaisin"

Teksti: Jarno Kivistö ja Mikko Poranen

Kuvat: Miika Ruissalo ja Essi Jukkala

Herätyskello pirisi poikkeuksellisen aikasin, kello oli vasta 6:00. Ulkona oli kylmä, eikä aurinkokaan ollut vielä havaittavissa. Teekkari ei todella ole tottonut näin aikaisiin herätyksiin, normaalisti tähän aikaan suunnitellaan vasta nukkumaan menoa. Unihiekat pöllähti silmistä kevyesti, sillä vihdoinkin oli 20.3.2013. Siis vihdoinkin olimme lähdössä Kotimaan Pitkä-exculle. Munkkiryhmäme kokoontui totutusti hieman myöhässä kuulemaan paavin sanaa. Paavin, joka siis tunnetaan myös tietyissä piireissä nimellä Antti Raininko, SIK:n yrityssuhdemestari.

Matkaan päästiin odotettuakin sujuvammin, vain pieni myöhästyminen unohtuneen lakin johdosta. Näin oli retkemme alkanut ja olimme matkalla kohti ensimmäistä excukohdettamme, Enstoa. Saavuttuamme Porvoon tehtaalle saimme lämpimän vastaanoton. Ryhmä jaettiin kahtia ja toinen puolisko pääsi nauttimaan voileivistä aamukahvin kera. Innokkaimmat valikoituivat luonnollisesti ensin tehdaskierrokselle ja nauttivat aamupalaa vasta kierroksen jälkeen. Kierros oli erittäin mielenkiintoinen. Kahvien ja tehdaskiertelyn jälkeen suoritimme pienen siirtymän Enston toiseen rakennukseen, jossa meitä odotti kalvosulkeiset. Yrityksen esittely oli mielenkiintoinen ja ainakin allekirjoittaneet yllättyivät yrityksen suuruudesta ja laajasta toiminnasta.

Ollessamme lähtökuopissa, Ensto halusi vielä ikuistaa vierailumme ottamalla meistä pari kuvaa, ja tähän meille sopi. Matkan jatkuttua nokkelimmat olivat jo aivan varmoja tulevasta määrän-

päistämme, eikä edes vakuuttavan kulljettajamme painavat sanat "olemme matkalla Joensuuhun" saanut kaikkia vakuuttuneeksi.

Pian saavuimmekin jo seuraavan excukohteen pihaan. Olimme Imatralla, Fortumin vesivoimalaitoksen pihalla. Tunnelma laittoi koko yrityssuhdetoimikunnalle jäitä hattuun, sillä kukaan yhdyshenkilöistä ei vastannut puheleimeen ja kaikki ovet olivat lukossa. Lyhyen 10 minuutin odotuksen jälkeen meitä kuitenkin tuli ohjastamaan ystävällinen esittelijä, ja YTMK:kin pystyi taas hengittämään hieman vapaammin. Kuulimme ensin voimalaitoksen historiasta ja yleisestä toiminnasta. Nyt kun olimme tankanneet faktat syvälle aivo-lohkoihimme, oli aika aloittaa voimalaitokseen tutustuminen. Kierroksen aikana näimme generaattorihallin ja vanhan valvomon. Excu päättyi vielä tyylikkääseen 13 minuutin pituiseen videoon, joka oli kuvattu voimalaitoksen rakennustöiden edetessä. Kaikin puolin mielenkiintoinen excu.

Ilta alkoi jo hämärtyä ja retkikuntamme lähestyi lappeen Rantaa. Edessä oli vapaasti valittavaa ohjelmaa mahdollisuuksien mukaan. Café Labra piti oviaan auki klo 20:00 alkaen ja kauppatieteilijöi-

den Nesu-Enklaavi sitsien jatkot alkoivat hieman myöhemmin illalla. Johon myös itse allekirjoittanut, ja muutama muukin teekkari taisi eksyä.

Torstaina herätys oli seitsemältä ja kello 08:30 kaikki virkeämieliset excuillijat olivat bussissa matkalla kohti tuntematonta. Kauaksi ei tarvinnut mennä, joten Paavi Raininko neuvoikin ihmisiä tyhjen-

tämään avatut virvoitusjuomat ennen kuin sapuisimme kohteeseen. Kyseessä oli Kaukaan UPM ja paperitehdas. Vierailu alkoi yleisellä esittelyllä ja jatkui tehdaskierroksella paperitehtaassa. Saimme kuulla mm. minkä firman taajuusmuuttajilla paperikoneet pyörivät (Tärkeä!). Kierroksen jälkeen saimme kaikkien mieliksi lounaan ja kahvit UPM:n ruokalassa. Täydellä mahalla oli hyvä jatkaa matkaa ja kiiltävän valkoinen (ei haalarinvalkoinen) bussimme jatkoi matkaa kohti seuraavaa pysäkkiä.

Matkan teon aikana yrityssuhdetoimikunta sai viimein teemakampeensa päälle. Mestari muuttui paaviksi ja toimikunta munkeiksi. Samalla morkkischat muuttui ripityschatiksi ja lupasipa paavi vielä siunata virvoikkeet latinaksi jos näin haluttiin. Pysähdyspaikalla muistimme jo etukäteen kuskiamme Harria jallupulolla ja palkitsimme muutaman ahkeran KP-excuillijan. Viidettä kertaa mukana olleet saivat palkinnoksi skumppapullot. Eräs henkilö oli erehtynyt reissulle jo kuudetta kertaa, kuudes vuosi ei kuitenkaan ollut tarpeeksi pyöreä vuosi skumpalle, joten hänen oli tyytyminen olutölkkiin. Lukuisten pasikuikkien jälkeen saavuimme Tampereelle ja pysähdyimme

me Elisän konttorin edustalle. Tässä kohta jokainen sai vetää excu-bingoon raksin [x] myöhästyimme exculta. Suuresta myöhästymisestä ei kuitenkaan ollut kyse ja pääsimme aloittamaan hieman jälkeen. Tarjolla oli kahvia ja pullaa. Porukkamme tuntui olevan hyvällä fiiliksellä ja myös isäntämme olivat liikkeellä hyvällä sanavarastolla ja tilannetajulla, joten kahden tunnin kalvosetti meni erittäin nopeasti. Juttua olisi riittänyt pitemmäksikin aikaa. Kuulimme paljon Elisasta työnantajana sekä sen nykypäivän toimista. Moni olisi halunnut nähdä taloa enemmän, mutta suuri ryhmämme olisi ollut liikaa kierrättämiseen. Lähdettyämme moni totesi Elisa-vierailun olleen paras kalvoexcu tähän mennessä.

Elisalta jatkoimme matkaa kohti yöpaikkaamme Hervantaa. Iltaohjelmaksi oli järjestetty sitsit Tampereen, Oulun ja lappeen Rannan sähkökiltojen kanssa, isäntänä sitseillä toimi TelE. Bommarin pöytien ääreen oli siis kokoontuneena yli sata kovaäänistä teekkaria. Monien yllätykseksi sitsit pysyivät kasassa melkein puoli tuntia. Jatkot oli järjestetty paikalliseen diskoteekkiin Cuppilaan(?), jonne porukkamme pääosin kaikkosi sitsien jälkeen. Loppuillasta/yöstä jotkut suuntasivat reissusta räjähtäneenä teekkari-saunalle peseytymisen, saunan ja hyvän seuran toivossa. Peseytyminen ja sauna toteutui, seurana oli enimmäkseen paikallisia koneteekkareita.

Perjantaiaamuna YTMK todisti todellisen luonteensa, aloitimme rytmiryhmän ylös piiskaamisen jo klo 6:30. Osa porukasta taktisesti käänsi vain kylkeään, mutta jo lappeen Rannassa toimivaksi keinoksi havaittu – ”ovi auki” menetelmä pääsi taas käytäntöön ja unisimmat-

kin sankarit alkoivat hiljalleen kaivautua makuupusseistaan.

Päästyämme liikkeelle majapaikoilta oli aika ensimmäiselle yritysvierailulle. Kohteena oli tällä kertaa Fastems. Excu alkoikin mukavasti aamukahvin merkeissä, joka antoi uudenlaista energiaa kalvosulkeisista selviytymiseen. Lienee sanomattakin selvää, että tässä vaiheessa reissua suurimmat voimavarat alkavat lähestyä loppuaan, mutta jaksoimme kuitenkin innokkaasti keskittyä Fastemsin meitä varten laadittuun tietoisuuteen. Mielenkiintoisen esittelyn jälkeen pääsimme tutustumaan tehtaaseen ja näkemään konkreettisesti Fastemsin tuoteperhettä. Osa kuulemma pääsi koeajamaan hissiä, joka hoitaa tavaroiden lajittelun hyllykköihin sekä sieltä työpisteelle. Fastems tarjosi seurakunnallemme uutta informaatiota ja mielenkiintoisen esittelyn - excu oli onnistunut. Vierailu päättyi lounaaseen, joten Fastems jätti meille kaikin puolin hyvän maun suuhun.

Matka Tampereelta jatkui, ja edessä oli reissun ehdottomasti paras osuus – ei! se ei ollut kotiin paluu! Olimme nimittäin saapumassa Aulangon kylpylään. Kylpylä tarjosi meille lämpimän saunan, ja todellinen bonus oli allasosasto virvokkeineen auringon paisteessa. Mikä olisikaan hienempi tapa päättää reissu, kuin naut-

tia kylmiä virvokkeita, rupatella reissun tapahtumista ja nauttia auringosta – ainakin allekirjottanut nautti.

Yrityssuhdetoimikunnalla oli vielä viimeinen ässä hihassa. Ajoimme Kehä I:stä pitkin kohti Otaniemeä, kun dösä yllättäen kääntyikin Vihdintielle ja alkoi suuntaamaan kohti Pitäjänmäkeä. Bussissa alkoi kuulua mielenkiintoista keskustelua, ”käskettiin vaihtaa rennommat vaatteet, ei enää voi olla excua?? Vai voiko??”. Niin, voiko? Bussi kääntyi vasemmalle, viimeistään tässä vaiheessa kaikki tiesivät mikä yritys olisi kyseessä. Seurakuntamme Paavi, Raininko tarttui mikkiin ja alkoi kertoa kuinka viimeinen kohteemme on hieman rennommalla meiningillä, eikä tarvitse olla pukuja päällä. Mitäpä olisi hyvä KP ilman tamuja?

Sössö testaa wappuskumpat

Teksti: Aliisa Pietilä | **Kuvat:** Jutta Kalli

Kuohuviini kuuluu wappuun yhtä varmasti kuin karkauspäivä joka neljänteen vuoteen. Sössö halusi auttaa kiltalaisia wappujuoman valinnassa, ja niinpä osa toimikunnasta otti varaslähdön huhtikuuhun testaten kuusi enemmän tai vähemmän wappuisaa skumppavaihtoehtoa suoraan etelänaapurista hankittuna.

Fragolino

Alkuperä: Italia

Sisältö: 10% (0,75l)

Hinta: 3,99€

Ensimmäisenä Fragolinosta havaittiin, että sen imelän hajun aistii varsin kauas. Sittemmin todettiin kyseisen kuohuvan kuitenkin olevan makeudesta huolimatta miellyttävää maisteltavaa. Yksi testiryhmän jäsenistä ilmoitti nähneensä aiemmin samana päivänä naisen lisääntymiselimistön tietämättä ollenkaan, mikä osa oli mikäkin. Samaa testajaa lohdutti se, että Fragolino maistui sormissa oikein hyvältä.

Ryhmän yhteinen mielipide oli, että tämä on kuin Fresitaa, mutta maistuu enemmän ja paremmalta. On myös hyvä tietää, että Fragolino on Fresitaa alkoholitehokkaampaa - tämän huomasi myös eräs fuksikapteeni, joka ilmoitti toisen lasin kohdalla, että pärisee jo.

Советское Розовое

Alkuperä: Puola

Sisältö: 10% (0,75l)

Hinta: 2,75€

Toinenkin pullomme sisälsi rosé-kuohuvaa. Joidenkin mielestä tämä Sovetskoje haisi vähän pierulta, mutta ei kuitenkaan ollut läheskään pahanhajuisin testattavamme. Tämä ei ollut yhtä hyvää kuin aiemmin maisteltu Fragolino, mutta yksi toimikunnan edustajista ilmoitti kuitenkin, että voisi piirtää vaaleanpunaisen dinon tätä maistettuaan. Kiitämme Sovetskojen punaisuutta ja wappuisuutta, mutta moitimme ikävää jälkimakua.

Игрисное

Alkuperä: Italia

Sisältö: 11% (0,75l)

Hinta: 2,99€

”Aika laimee tuoksu, ei mikään oksennus.” Tuoksun lisäksi aika laimeaksi jäivät testaajien fiilikset niin puolesta kuin vastaankin tämän maistelun jälkeen. Osan mielestä tämä oli skumpista paras tähän mennessä, osa taas totesi että Igristoje ”ei ole hirveän paha”. Kuplien vähyys teki negatiivisen vaikutuksen testiryhmään, mutta totesimme kuitenkin Igristojen olevan aika dokattavaa, joskin melkoisen siiderimäistä juotavaa.

Monte Cristo

Sisältö: 10% (0,75 l)

Hinta: 2,99€

Alkuperä: Viro

Monte Cristo on päälle päin aivan valloittavaa wappujuomaa. Pullon päälle puettut verkkosukkahousut hurmasivat testiryhmän, samoin kuin se ettei juoma hyökännyt pullostä avaajan päälle. Maultaan Monte Cristo on hiukan turhan makeaa, mutta ihan wappuisaa kuitenkin. "Yhtä pahan hajuista kuin edellinen, mutta parempaa", kommentoi yksi testaajista. Miinusta Monte Cristolle toi ikävä sivumaku, mutta Kristalnojen maun ollessa vielä tuoreessa muistissa ei pieni sivumaku tuntunut juuri missään.

Rocca dei Forti

Sisältö: 11,5% (0,75l)

Hinta: 3,99€

Alkuperä: Italia

Viimeinen testattavamme oli ainoa, jonka etiketissä luki lupaavasti "Brut". Jouduimme kuitenkin pettymään, sillä Rocca dei Forti oli hajultaan varsin luotaan työntävä ja maultaanakin kyseenalaista. Osa testiryhmästä tyrmäsi juoman maun täysin, osa jäi kaipaamaan appelsiinimehua. Varmaa kuitenkin on, ettemme suosittele tätä varsin krapulaisen makuista juotavaa kenellekään lukijoistamme. Emme ainakaan wappupiknikille, koska kuukaan tuskin haluaa kuohuviininsä olevan kuin suoraan Ulliksen bajamajoista.

Советское Кристалное

Alkuperä: Viro

Sisältö: 6% (0,75l)

Hinta: 1,99€

Neljännestä pullostä löytyi testin kiistaton häviäjä. Sössö suosittelee välttämään tätä pulloa, sillä pahasti käynyt omenamehu lihapullan sivumaulla ei ole mikään paras wapputunnelman nostattaja. Totesimme nenästä kiinni pitämisen auttavan Kristalnojen juomista vähän, samoin pullostä suoraan juomisen, mutta jälkimaku on joka tapauksessa aivan kuvottava.

Mahdollisesti auttaa myös se, että juo Kristalnojea kerralla oikein paljon - toinen mukillinen oli jonkun mielestä ensimmäistä parempi, mutta silti kamalaa. Testiryhmän lopputuomio oli, että jos arvioissa olisi käytetty Sössön lukijoille kenties tuttua viisipillia.jpg-arvostelua, ei tälle tapaukselle olisi riittänyt edes yhtä pilliä.

Testimme selkeä voittaja on siis fresitamainen Fragolino. Sössö suosittelee! Niille, jotka eivät pidä makeasta, suosittelemme jotakin muuta kuohuviiniä kuin Rocca dei Fortia - esimerkiksi vanha ystävä, Don Luciano, pesee Rocca dei Fortin mennen tullen. Lopuksi haluamme vielä muistuttaa, että jos olet niin köyhä että sinulla on varaa vain Kristalnojeen, ole ilman alkoholia (ja mene töihin).

Näin teet wappuradion

Vuosi sitten istuin kiltahuoneella irkin ääressä ja kuulin, kuinka Matthew Casserly pyysi paria kiltalaista mukaan wappuradioprojektiin. Koska olin aina ihaillut Rakkauden Wappuradiota, tungin mukaan projektiin ja päädyin ohjelmavastaavaksi. Tämän keskustelun aikoihin oli jo helmikuu, mutta kuudessa viikossa luotu Radio Wappu tavoitti silti laajan kuulijakunnan. Tänä vuonna jatkoimme Radio Wapun jalanjäljillä nimellä Radiodiodi. Tähän juttuun on koottu vinkkejä ja vihjeitä kaikille, jotka joskus tahtovat luoda oman lyhytaikaisen radiokanavan.

Ensimmäinen ja tärkein kehoitus on: aloittakaa ajoissa! Radion tekeminen viime tipassa on hauskaa, mutta myös uuvuttavaa. Lisäksi tiedotus epäonnistuu aivan varmasti, jos radion nimeä ja taajuutta ei ole tiedossa tammi-helmikuussa ja tekijöiden rekrytointia ei aloiteta ennen maaliskuuta.

Byrokratia

Lyhytaikaiseen radiotoimintaan tarvitaan monenmoisia lupia. Jos antennisi on alle 50 W etkä aio soittaa lainkaan tekijänoikeuslain alaisia äänitteitä, selviät pelkällä radioluvalla. Käytännössä tämä tarkoittaa, että radiosii ainoa musikaalinen sisältö on naapurin Pentti, joka soittaa hanurillaan kansanmusiikkia. Radio Hanurin tarvitsee kuitenkin täyttää vain yksi lomake, Yleisradiolähettimen lupahakemus (BC), joka lähetetään osoitteen radiotaajuuDET(at)viestintavirasto.fi. Lomakkeen löytää joko googlaamalla "Yleisradiolähettimen lupahakemus (ääniradio), BC" tai viestintäviraston sivuilta, Asioi kanssamme -osiosta Tv- ja radio -otsikon alta.

Viestintävirasto lähettää vahvistusmailin, kun hakemus on vastaanotettu: jos vahvistusviestiä ei kuulu, jokin on mennyt pieleen! Etenkin pääkaupunkiseudulla on äärimmäisen tärkeää saada tämä lupahakemus ajoissa perille, sillä käytössä olevia taajuuksia on rajallinen määrä ja jos lupia ei haeta ajoissa, niitä ei välttämättä riitä Radio Hanurille wapunajaksi.

Jos Radio Hanuri haluaa tavoittaa hie- man laajemman yleisön ja hankkia esimerkiksi 200 W lähettimen, tarvitaan viestintävirastolta toinenkin lupa: radio-toimilupa. Sen saa täyttämällä viestintäviraston sivuilta löytyvän lomakkeen, joka löytyy parhaiten joko googlalla hakusanalla "Lyhytaikainen analoginen radiotoimilupahakemus" tai viestintäviraston sivuilta Asioi kanssamme -osion ta Tv- ja radio -osion alta, kuten edellisenkin lupa.

Lomakkeen lähetyks kannattaa ehdotomasti dokumentoida ottamalla ruudunkaappauksia! Tämä pelasti projektin tänä keväänä, sillä vaikka lomake väitti lähteneensä onnistuneesti, se ei ollut saapunut viestintäviraston päässä perille laisinkaan. Pystyimme ruudunkaappauksien avulla todistamaan lähettäneemme lomakkeen, ja hakemuksemme käsiteltiin kuin se olisi saapunut sinä päivänä, kun sen olimme yrittäneet lähettää.

Kuvitellaan, että Radio Hanurin päätoimittaja haluaisi laajentaa musiikkitarjontaa soittamalla Pentin hanuriyhtyeen nauhoitteita. Vaikka Pentti ei kuulu tekijänoikeusjärjestöihin, äänitteiden käyttö tarkoittaa, että radion on ostettava **Gramexilta**, "esittävien taiteilijoiden ja äänitteiden tuottajien tekijänoikeusyhdistykseltä" lupa käyttää äänitteitä.

Jos vielä lisäksi valikoimaan halutaan lisätä hieman tuoreempaa haitarimusiikkia, tai levyllä humppakompit sä-

veltänyt Pentin kaveri on **Teoston** jäsen, Radio Hanuri tarvitsee luvan myös Teostolta, joka on "säveltäjien, sanoittajien, sovittajien ja musiikinkustantajien tekijänoikeusjärjestö".

Koska Teosto ja Gramex haluavat tuottaa mahdollisimman paljon korvauksia jäsenistölleen, järjestöjen nettisivut on tehty erittäin helppokäyttöisiksi ja lomakkeet ovat löydettävissä pelkällä järjenkäytöllä. Nämä luvat voi hakea, kunhan radiolupapäätös on tullut, sillä lomakkeita varten tarvitaan radioluvan numero. Varoituksen sanana vielä sen verran, että nämä luvat eivät kata esimerkiksi live-keikkoja tai musiikin käyttöä radiomainoksissa.

Yhdistystoiminta

Radioluvan voi hakea myös yksityishenkilönä, mutta henkilökohtaisen vastuun vähentämiseksi ja mahdollisten rahoittajien luottamuksen herättämiseksi kannattaa perustaa yhdistys. Ensimmäinen ammatillaiskärki, jonka voin antaa on, että mikäli vain suinkin mahdollista, yhdistysbyrokratiasta vastaamaan kannattaa valita eri henkilöt kuin radion organisointiin. Raivostuttavista sääntömuutospöytäkirjoista seuraa pian kokousähky, eikä puhua riittä pakollisen byrokratian jälkeen enää kivemmille jutuille.

Mitä yhdistyksen perustamiseen tulee, paras, yksityiskohtainen ohjeistus siihen löytyy AYY:n yhdistystoimintaop-

paasta, jota saa ainakin AYY:n toimistolta Lämpömiehenkujalta, kun kysyy. Myös AYY:n yhdistyskoulutus on hyödyllinen tilaisuus. Muutaman tärkeän tiedon voin kuitenkin tässäkin jakaa.

Ensinnäkin, AYY:n alaisen yhdistyksen perustamiseen tarvitaan kaksi kokousta: ensimmäisessä perustetaan yhdistys ja päätetään säännöt, ja toisessa vahvistetaan säännöt ja päätetään toimintasuunnitelma ja talousarvio ensimmäiselle toimikaudelle. Toiseksi, säännöt kannattaa käyttää AYY:n sääntötoimikunnalla *ennen* perustavaa kokousta, sillä sääntöjen muuttaminen on säännöistä riippuen enemmän tai vähemmän työläästä.

Kolmanneksi, yhdistyksen saaminen AYY:n jäsenrekisteriin vaatii lähinnä mailin AYY:n jäsenasioille, joten rekisteriin hakemista on aivan turha lykätä. Neljänneksi, Patentti- ja rekisterihallitus on hyvin hidas, joten sinne kannattaa lähettää pöytäkirjat ajoissa (tämä tarvitaan, jotta yhdistyksestä saataisiin rekisteröity). Viimeiseksi, yhdistyksen tilin voi perustaa myös rekisteröimätön yhdistys, mutta silloin tili tulee rahastonhoitajan nimiin.

Tärkeintä on kuitenkin yrittää olla hukumatta yhdistystoimintaan, ja tehdä myös radio.

Rahoitus

Luvat, tekijänoikeus ja yhdistyksen rekisteröinti maksavat kaikki mannaa, puhumattakaan laite- ja konttivuokrista. Tarvitaan siis rahaa, sillä harvemmin päätoimittajalla on varaa tai halua maksaa kaikkea omasta taskustaan. Otaniemessä rahaa voi saada projektirahoitusta Teekkaritoiminnan edistämisrahastolta, ainakin niin kauan kuin radiointeko ei ole yhdistyksen jatkuvaa perustoimintaa. Myös TEK rahoittaa mielellään teekkareiden projekteja. AYY:n alaisilla yhdistyksillä on myös mahdollisuus saada vuosittain toiminta-avustusta.

Aloittelevan radion kannattaa myös ottaa huomioon se, että arvonlisäverottomana radiotoimintaa saa harjoittaa vain, jos liikevaihto on alle 8500 euroa, ainakin mikäli tamperelaisia uskomme. Onneksi ongelmaan on helppo ratkaisu: yritykset antavat mielellään palveluitaan mainoksia vastaan, esimerkiksi kontteja ja studiotarvikkeita. Periaatteessa vain tekijänoikeus- ja lupamaksut tarvitsee maksaa rahassa. Käytännössä tilanne on hieman toinen, sillä jotakin saattaa studioon joutua ostamaankin. Onneksi yhteistyökumppaneiden löytäminen ei ole ollut aivan ylitsepääsemättömän hankalaa, sillä monet hyvät yritykset pääkaupunkiseudulla ovat olleet innostuneita opiskelijaradiossa mainostamisesta!

Elämä, maailmankaikkeus ja kaikki

Lupien hankkiminen ja yhdistyksen perustaminen on tietenkin aivan turhaa, jollei kukaan tee radiolähetystä. Radioon tarvitaan paitsi ohjelmantekijöitä myös ihmisiä jotka tietävät mitä ovat tekemässä, siis tekniikkaa. Lisäksi studiossa olisi hyvä olla ohjelmantekijöiden tukena ja turvana tuottaja, joka valvoo, että mainokset ja jinglet soivat ajallaan ja seuraavien ohjelmien tekijät saapuvat paikalle.

Ohjelmantekijöiden rekrytointi on helppoa: AYY:n alla on useita yhdistyksiä, jotka mielellään kertovat jostakin toimintaansa liittyvästä. Kannattaa kuitenkin varoittaa tekijöitä, ettei yleisö jaksaa kuunnella ohjelmaa, joka on pelkkää oman yhdistyksen mainostusta. Ohjelmantekijöitä löytää myös kaveripiireistä ja kyselemällä, ja usein parhaat ohjelmaideat syntyvät täysin spontaanisti.

Yleisön löytäminen on radiotoiminnassa miltei yhtä tärkeää kuin ohjelman lähettäminen. Hyväksi koettuja markkinointikanavia on monia: AYY:n Teekkarijaoston ylläpitämä wappu.fi, AYY:n viikkomaili, Facebook, IRC... Paras tapa saada kuuntelijoita on kuitenkin rekrytoida laaja-alaisesti ja ajoissa, sillä ohjelmantekijät tuovat mukanaan kaverinsa kuuntelijoiksi, ja nämä saattavat erehtyä kuuntelemaan jotakin muutakin. Kun kuulijakunta näin kasvaa, puskaradio jauhaa viljaa ja yleisö löytyy kuin itsestään!

Loppujen lopuksi radiotoiminnassa on kuitenkin tärkeintä pitää hauskaa. Radio kannattaa perustaa tai ohjelma tehdä vain, koska itse haluaa, ja aito intohimo välittyy kuulijoillekin. Harva asia on niin siistiä kuin oma radio. Virittäytykää siis taajuudelle 102.0 MHz, ja tervetuloa mukaan ensi Wappuna!

Annukka

Executive producer taisiis päätoimittaja

RADIO

Scifiä insinööreille — kolme kirjailijaa kesälomalle

Teksti: Anna Mannilla

Wapun jälkeen koittaa koeviikko, ja koeviikon jälkeen kesäloma. Silloin teekkarillakin on aikaa lukea. Sivistyneelle mielelle ei kuitenkaan mikä tahansa miekka ja magia -rämistely kelpaa, vaan insinöörin aivoja on lannoitettava laadukkaalla kirjallisuudella. Koska kirjoittajan suosikkieläin romaanikirjallisuuden saralla on scifi, alle on valikoitu esiteltäväksi kolme erinomaista, hieman Asimovia tuoreempaa alan kirjoittajaa.

Vernor Vinge

Kirjat: Linnunradan ääret (A Deepness in the Sky) ja Taivaan syvyydet (A Fire upon the Deep)

Linnunradan äärten ja Taivaan syvyyksien maailmankaikkeudessa Linnunrata jakautuu ajattelun vyöhykkeisiin, joista aina ulompi mahdollistaa korkeamman teknologian olemassaolon. Hitaalla vyöhykkeellä, jossa maapallon sijaitsee, ylivalonnopeusmatkustus ei ole mahdollista, ja syvälle keskustaa kohti mentäessä jopa ihmiskunnan teknologia hajoaa.

Linnunradan ääret -romaanissa suuri osa ihmiskunnasta on kuitenkin päässyt Hitaalta vyöhykkeeltä Ääreen, jossa korkein sallittu nopeus ei ole c ja aidot tekoälyt ovat mahdollisia. Romaanin alkuasetelma on tuttu: tutkimusryhmä herättää jotakin pahaa ikivanhassa arkistossa, ja vain muutama lapsi onnistuu pakenemaan. Lapset rantautuvat planeetalle, jota hallitsevat laumaälyinä elävät koirat.

Taivaan syvyydet sijoittuu edellisen kirjan menneisyyteen, ja asetelma on hie-

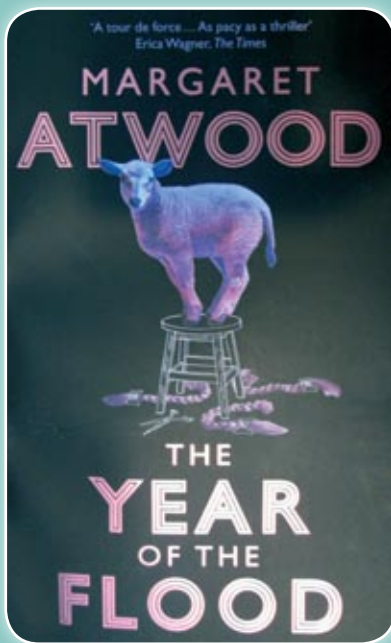
man samankaltainen: ihmiset joutuvat kosketuksiin täysin erilaisen lajin ja kulttuurin kanssa. Vaikka molemmissa romaaneissa on melko koukuttava, seikkailuhenkinen juoni, tärkeämmäksi nousee ihmisten ja vieraiden älyllisten olentojen yhteispeli.

Miksi insinöörille?

Siviilissä Vinge on matematiikan professori ja tietojenkäsittelytieteilijä, ja se myös näkyy hänen kirjoissaan, joissa avaruusaluukset ovat Unix-ajassa ja softa-arkeologi on tärkeä ammatti. Teknologian tulevaisuuden kuvittelu ei kuitenkaan ole kirjojen pääasia, kuten kunnon scifiin kuuluukin, vaan molemmat kirjat kertovat myös tietoisuuden

kytkeytymisestä ruumiiseen ja sisältävät paljon kiehtovaa poliittista juonittelua.

Margaret Atwood

Kirjat: Oryx ja Crake (Oryx and Crake) ja Herran tarhurit (The Year of the Flood)

Atwood on aiemmin kunnostautunut kirjoittamalla naisten tarinoita, ja Oryx ja Crake on hänelle siitä poikkeuksellinen kirja, että se on kerrottu miehen näkökulmasta. Kirjassa Snowman-niminen hahmo elää ihmistä muistuttavien otusten kanssa post-apokalyptisessa Eedenissä. Pikkuhiljaa kirjassa paljastetaan Snowmanin elämäntarina maailmassa, joka on kuin anarkokapitalistinen märkä uni. Korporaatiot hallitsevat kaikkea. Miltei kaikki mikä myy on laillista ja geenimuuntelu kovassa huudossa. Hitaasti myös maailmanloppuun johtaneet tapahtumat käyvät selviksi.

Herran tarhurit puolestaan kertoo saman tarinan kahdesta eri näkökulmasta. Tällä kertaa kertojat ovat Atwoodille tyy-

pillisesti naisia ja alaluokkasia. Kertojia yhdistää ekokultti Herran tarhurit, joka odottaa Vedetöntä tulvaa tuomaan ihmiskunnan tuhon.

Miksi insinööreille?

Oryx ja Crake sekä Herran tarhurit ovat hieman vähemmän teknologiapainotteisia kuin kahden muun tässä esitellyn kirjailijan teokset. Oryx ja Crakessa kuitenkin Internet ja tietokonepelit ovat juonen kannalta tärkeässä asemassa, ja kirjojen maailman luulisi ilahduttavan ainakin bioinsinööriä, sillä yhteiskunnan arvostetuimpia tukipilareita ovat bioteknologian asiantuntijat. Atwoodilla on erinomainen samastumiskyky, ja insinööreillekin tekee hyvää yrittää ymmärtää humanistin tai stripparin näkökulmaa. Atwood on myös huomattavasti Rajamäkeä tai Vingeä parempi kuvaamaan ihmisten välisiä suhteita, jos sellaisista tykkää lukea.

Hannu Rajamäki

Kirjat: Kvanttivaras (Quantum Thief) ja Fractal Prince

Rajamäen avaruusseikkailussa osa ihmiskunnasta on ladattu valtaviin, avaruudessa lilluviin kristalliaivoihin, ja reaaliavaruudessa osa ihmiskunnasta elää keinokehoissa asustavina kloonilaumoina. Kvanttivarkaassa mestarivaras Jean le Flambeur kaapataan virtuaalivankilasta suorittamaan tehtävää erälle näiden kristalliaivojen hallitsijoista, tehtävänä tietenkin varkaus. Ensin hänen on kuitenkin etsittävä itseään Marsista, jonne hän on hukannut muistonsa.

Fractal Prince jatkaa suoraan siitä, mihin Kvanttivaras lopettaa, joten sen juonen paljastaminen tässä kertoisi kiinnostuneelle lukijalle liikaa. Kahdesta kirjasta Fractal Prince oli kuitenkin huomatta-

vasti parempi ja nivoutui yhteen paljon kauniimmin, joten vaikka Kvanttivaras ei vielä puhuttelisi, suosittelen olemaan tuomitsematta Fractal Princeä sen hirtittävän ruman kannen perusteella ja sinnittelemään siihen asti, että tarina imaisee kunnolla mukaansa. Välillä Rajamäki on myös hieman ennalta-arvattava (ehkä tarkoituksella), mutta toisinaan hän myös yllättää ja räjäyttää lukijansa tajunnan.

Miksi insinööreille?

Kuten Vingellä, myös Rajaniemellä on tieteilijän tausta. Hänellä on tohtorintutkinto matemaattisesta fysiikasta, mikä saattaa olla osasy siihen, että Kvanttivarkaan ja Fraktaaliprinssin kvanttimekaniikkaviittaukset ovat huomattavasti vähemmän naamapalmun arvoisia kuin tieteiskirjallisuudessa yleensä. Varoituksen sanana kuitenkin mainittakoon, että etenkin Kvanttivaras

on äärimmäisen vaikeaa seurattavaa, jos tarinaan ei keskity kunnolla. Oikeastaan suosittelisin tekemään muistiinpanoja.

Kaikki esitellyt kirjasarjat ovat trilogioita. Vingen Ajattelun vyöhykkeet -sarjan kolmas osa Children of the Sky on jo ilmestynyt englanniksi vuonna 2012, ja Atwoodin Maddaddam on ilmoitettu tänä vuonna ilmestyväksi. Mikäli Rajaniemi kirjoittaa uuden romaaninsa suurinpiirtein yhtä nopeasti kuin edellisensä, Jean le Flambeurin seikkailujen tulisi jatkua 2014.

Kirjoittaja tykkää oikeasti lohikäärmeistä ja tisseistä.

Interview with a sailor –working as a trainee at Jolla

Interview: Anna Mannila and Teemu Raitaluoto | **Drawing:** Anna Mannila

Sössö got an opportunity to interview an Aalto-university student who works at Jolla. Jolla is one of the hottest start-ups in the Finnish market. The company is developing mobile phones running Sailfish, an OS based on the MeeGo platform previously held by Nokia. Most of Jolla's staff comprises of former Nokia employees, which makes the company unique even among start-ups. Jue Wang, the intern interviewed, works at the Business development department and studies finance at Aalto.

Who are you and what is it that you do in Jolla? How did you end up with your job?

My name is Jue Wang and I am from China. I am also a finance student at Aalto School of Business.

I work as a Business Development Assistant at Jolla. I applied for an open position at Jolla in the end of 2012, and expressed my interest and passion for the things all the "sailors" are doing. That is how I ended up at Jolla.

Were you active in student organizations during your studies?

No, I guess I'm too busy with the workload from the finance department.

What is best about your job?

The atmosphere that everyone is actually enjoying their work and they work hard. Jolla is a very good platform in a way that everyone is so good at their job and they work hard. And in the beginning, I seemed to be the person who knows the le-

ast in the company. It has kept me learning and learning ever since.

What is worst?

Too many engineers? And as a business background employee, I feel like I am in the wonderland.

Do you feel that your former studies are useful in your job? If yes, what courses would you recommend for electrical engineering students?

I am not an engineering student, but I do find my former studies helpful. Not exactly what I have learnt in the classes, but all these years have helped me practice the way of thinking, and give me this "hunch" that I know where to start when facing a problem. All of the schoolwork has made me a logical thinker.

What skills are most useful when working in a start-up company?

Being flexible and creative. Since it is a start-up, you need to be flexible about every opportunity you get and see things outside the box.

Has Jolla been a different kind of place to work at compared to your previous jobs? How?

I think it is the people that are different. They are more flexible, passionate and professional. I am lucky to work with this bunch of sailors who are quite different from people in other start-ups. In other start-ups, people around you are usually

younger, less-experienced. But at Jolla, it doesn't feel like a start-up in that way since everyone is so professional and experienced. Without a "big corporate" framework, they are flexible at the same time. So it is amazing.

Secondly, before Jolla, my working experience are mostly related to Finance and Accounting (which are also great), this is my first job related to high-tech. I think Finland is quite advanced in this industry and I can benefit a lot from this kind of working experience.

First of May is coming so what brand of sparkling wine would you recommend for technology students?

I am not that much into sparkling wine, I am more of a "tequila" person.

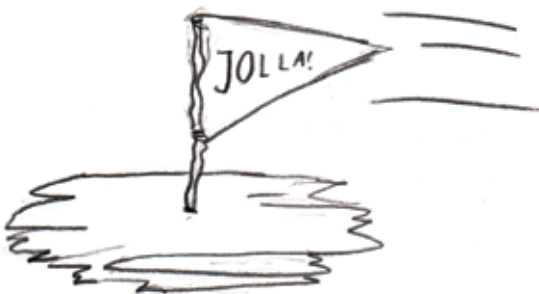
What are your plans for the future?

Continue my journey with all the engineers as a non-engineers and keep learning from them. I can deal with the Finnish engineers, I don't see anybody else who I am not able to work with.

"Why did you do it?" (Referring to a Finnish tv-show Kummeli*, the point is not to answer anything rational)

Ok... didn't quite get the video, but I guess this is another "engineering" thing? Besides, as a logical thinker, it is rather difficult to think irrationally.

* The interview was done via email, this is the video linked to Jue: <http://www.youtube.com/watch?v=63oYtEO04G0>

Valediplomi-insinööri

Tämä on tarina tenteistä ja lunttaamisesta

Istuin eräässä tentissä pienessä salissa, katselin ympärilleni ja huomasin vierustoverini näyttävän epäilyttävältä, tuijottelevan jostain syystä syliinsä. Naureskelin mielessäni, että "hoho näyttää ihan siltä kuin se lunttaisi". En voinut kuvitellakkaan, että kukaan nyt oikeasti lunttaisi – Suomessa ollaan niin rehellisiä! Viisi minuuttia myöhemmin, kun tyttö edelleen istui samanlaisessa asennossa jotain sylissään tajusin, että ei *kirosana*, sehän oikeasti lunttaa. Henkilöllä oli sylissään puhelin, josta hän katseli tottuneen oloisesti vastauksia. Olimmehan ennen kurssin viimeistä koitosta porukalla keränneet googledocsiin vanhoja tenttejä ja niihin vastaukset. Helppo niistä on sitten puhelimesta suoraan katsoa vastaukset, kun jokaisesta puhelimesta tänä päivänä kuitenkin löytyy nettiyhteys. Rehellinen ihminen ei silti tekisi näin.

Suivaantuneena tilanteesta pohdin mitä tehdä ja totesin, että kantelemalla tilanteesta siinä olisi vain minun sanani hänen sanansa vastaan. Vanhanaikainen lappulunttaaminen on helppo todistaa, mutta miten todistaa sama puhelimesta? En jättänyt kuitenkaan asiaa sikseen, vaan kerroin tästä samalla kurseilla olleille kavereilleni, sillä muut ansaitsivat tietää hänen salaisuutensa kaikkien niiden lukemattomien "lukematta vitonen"-suoritusensa takana. Pian tajusimme, että hän oli tehnyt tätä jo pitkään, oikeastaan fuksivuodesta asti. Toki fuksivuonna lunttaaminen ei tapahtunut vielä puhelimesta eikä lunttaaminen silloin ollut ilmeisen menestys - ainakaan kurssisuoritus perustella. Pienelle paperilapulle mahtuu niin paljon vähemmän tietoa kuin internettiin.

Tämä tapahtuma sai minut pohtimaan Aalto-yliopiston tenttejä ylipäänsä. Monien kurssien tentit eivät pahemmin mittaa osaamista tai vaadi tietojen ja taitojen soveltamista, vaan parhaiten pääsee läpi vanhat tentit ulkoa opettelemalla. Tämä kikka opitaan jo fuksina. Monet kerrat on tullut todistettua sitä, kuinka yrittämällä epätoivoisesti opetella ja oikeasti ymmärtää asioita menestytään tenteissä huonommin kuin vain opettelemalla vanhat tentit ulkoa.

Vaihto-opiskelijoilla on yleensä huono maine lunttaajina. Eräs tentinvalvojaistävänani kerran sanoi minulle, ettei usko ulkomaalaisten lunttaavan sen enempää kuin suomalaistenkaan, mutta suomalaiset tekevät sen varmasti huomaamattomammin. En silloin uskonut, että suomalaiset lunttaisivat. Nyt olen eri mieltä. Vaihto-opiskelijat ovat useissa tenteissä keskustelleet keskenään vastauksista tai näyttäneet toisilleen monivintatehtävien vastauksia. He ovat vaikuttaneet epätoivoisilta ja heitä onkin helpompi ymmärtää. Tentit Aallossa ovat joskus ihan älyttömiä eikä heillä ole mahdollisuuksia yrittää samaa tenttiä loputtomia kertoja uudelleen. Vaihto aika on lyhyt, aikataulu tiukka ja joskus jopa heidän stipendinsä saattaa riippua tentin läpäisemisestä.

Olin viime tenttiviikolla tentissä jossa kahdella ihmisellä soi puhelin ja puhelin löytyi molemmissa tapauksissa omistajansa taskusta. Tentinvalvojat ottivat vain puhelimet eteen valvojan pöydälle ilman minkäänlaisia seurauksia. Keskustelin asiasta useiden eri henkilöiden kanssa ja monet sanoivat säilyttävänsä tentin aikana puhelinta taskussaan, vaikka se ei olekaan sallittua. Monesti puhelin on vain äänettömällä, vaikka jokaisen tentin alussa vaaditaan sulkemaan puhelin kokonaan. Miksi Aallossa on näin leppu meininki? Minkälaisen maineen se antaa Aallolle, kun annetaan paperit käteen valediplomi-insinööri? Toki opiskelemme täällä vain itseämme varten, mutta on silti väärin että lunttaamalla voi saada diplomi-insinöörin tutkinnon. Kaikessa muussa koulu on kyllä järkevä ja joustamaton, mutta lunttaamistapauksissa on harvoin mitään vakavia seurauksia.

Muissa maissa asiat on toisin. Koulutus on usein maksullista ja opiskelijalta vaaditaan läsnäoloa kurseilla. Opettajat ovat tutumpia ja osallistuvat aidosti oppilaiden oppimiseen. Tentit on korvattu harjoitustöillä tai suullisella kuulustelulla, jolloin tenttikin on vielä oppimistilaisuus. Olisiko Aallonkin aika siirtyä nykyaikaan?

Elektroniikkarakentelija? Minäkö?

Teksti: Jimi Juola | **Kuvat:** Matias Korkka

Kandiuidistuksen myötä fukseille tulee pakollinen elektroniikkarakentelukurssi. Jotteivät vanhemmat opiskelijat jäisi täysin paitsioon, tarjoaa Sössö pikakatsauksen tämän jalon harrasteen saloihin.

Aakkoset alkavat

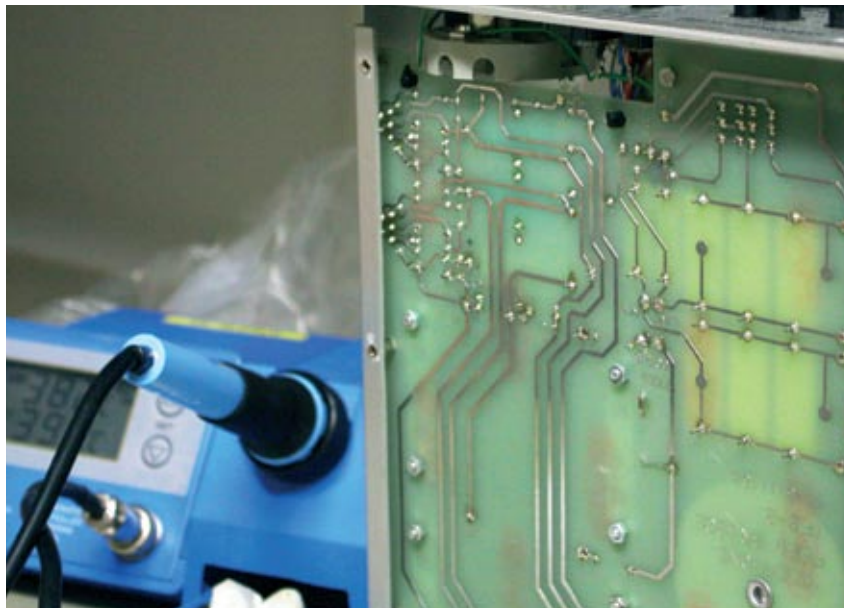
Arduinosta

Sähkön peruskurssien pohjalta yksinkertaisen ledi vilkuttimenkin toteuttaminen saattaa vaikuttaa melko monimutkaiselta. Analogisesti toteutettuna pitää laskea komponenttien arvoja ja biasoida transistoria, kun taas saman laitteen digitaalinen vastine koostuu porteista ja tilakoneista.

Avuksi tulevat mikrokontrollerit. Kyseessä on ohjelmoitavista mikropiireistä, jotka sisältävät pienen suorittimen ja muistia. Normaalisti niiden käyttäminen edellyttää tietämystä mikrokontrollerien ohjelmoinnista sekä erillistä ohjelmointilaitetta. Kynnyksen madaltamiseksi avuksi on tullut monia kehitysalustoja, Arduino niistä suosituimpina.

Tässä vaiheessa joku saattaa huomauttaa että mikrokontrollerin käyttäminen ledin vilkuttamiseen on liioittelua. Niin onkin, mutta oikein käytettynä niillä on paljon nopeampi tehdä asioita kuin perinteisellä analogi- tai logiikkaelektronikalla.

Arduinon kielenä on *Wiring*, joka on pohjautuu C++:aan. C-kurssin oppimäärällä-

kin pääsee kuitenkin mukavasti alkuun. Wiringissä on yksinkertaistettu monia mikrokontrolleriohjelmoinnille tyypillisiä asioita. Ohjelman siirtäminen laitteeseen sujuu sekin näppärästi, sillä Arduinon saa kytkettyä USB:lla tietokoneeseen.

Arduino-perhe on nykyään melko laaja. Tässä jutussa Arduinolla tarkoitetaan perusmallia, kuten Uno tai Leonardo. Näillä on hintaa parikymppiä. Kilpailijoita on monia, mutta Arduinon ehdoton valtti on sen suosio: esimerkkikoodia ja valmiita apukirjastoja löytyy monipuolisesti.

Kirjastojen avulla Arduinon voidaan helposti kytkeä monenlaisia antureita, näyttöjä tai vaikkapa

GPRS-modeemin etäyhteyksiä varten. Isommat komponentit saa monesti *shieldinä*, piirilevyinä jotka voi liittää suoraan Arduinon päälle. Tällaisia ovat esimerkiksi edellämainittu modeemi, Ethernet-moduuli tai ääniulostulo.

Valjasta elektroniikka huvi- ja hyötykäyttöön

Mitä Arduinolla sitten tekisi? Jos mielesäsi ei jo pyöri lukemattomat ideat, seuraavassa muutama esimerkki ajatusta ruokkimaan. Kaikista projekteista löytyy netistä hakemalla jonkinlainen kuvaus. Hakuun kannattaa lisätä sana "arduino".

Tv-sammuttaja jäynääjille

Pahaa-aavistamatonta televisionkatsojaa on hauska jekuttaa sammuttamalla televisio. Pitäisi vain löytää toinen kaukosäädin, jotta jäynä onnistuisi huomaamatta. Vaihtoehtoisesti voi rakentaa itse yleis-
kaukosäätimen, joka sisältää jokaisen tv-

merkin sammutussignaalin. KytKentä on hyvin yksinkertainen, Arduinon lisäksi vain pari vastusta, transistori ja infrapunaledi. **Hakusana: tv-b-gone**

Pöytäkello kylmän sodan tyyliin

Ennen LED-numeronaäyttöjen keksimistä numerot näytettiin Nixie-putkilla. Nixie-putken sisällä on numeroiden muotoisia metallilevyjä, jotka jännitteellisinä saavat ympäröivän jalokaasun hohtamaan. Alunperin niitä käytettiin mittalaitteissa ja sotilaselektronikassa. Sitten harrastelijat ovat kaivelleet esiin vanhoja putkia ja rakentaneet niistä kelloja. Arduinon lisäksi tarvitaan ainakin kellopiiri sekä sopiva elektronikka muodostamaan Nixie-putkien vaatiman yli 100 voltin käyttöjännitteen. **Hakusana: nixie clock**

Kirjoita valolla ilmaan

Jos taskulamppua liikuttaa nopeasti, näkee silmä hitautensa vuoksi pitkän valojuovan. Jos näitä valoja laittaa useamman päällekkäin niitä samalla sopivasti vilkuttaen, saadaan ilmaan piirrettyjä kuvia, kuten kirjaimia. KytKentä on helpoin osa, vain Arduino ja ledejä etuvastuksineen. Suurempi työ on itse sauvaosan tekemisessä. **Hakusana: persistence of vision wand**

Lisää inspiraatiota netistä

Olivatko edelliset esimerkit typeriä ja kaikinpuolin tarpeettomia? Onneksi netti on nykyään pullollaan aiheesta kertovia sivuja ja välillä tuntuukin että kaikki mahdolliset ideat on joku jo ehtinyt toteuttaa. Hyvänä puolena tässä on että vastaantuevista sudenkuopistakin on kerrottu, eikä kaikkea ongelmia tarvitse ratkoa itse.

ruuvipenkki.fi

Melko uusi suomalainen sivusto, joka on kuitenkin vakuuttanut hyvien säännöllisten artikkeleiden ansiosta. Erinomainen paikka aloittaa, jos aihepiirin englanninkielinen termistö ei ole vielä täysin hallussa.

hackaday.com

Suosittu ja usein päivittyvä sivu, joka esittelee erilaisia projekteja laidasta laitaan. Arduino-kategoriassa on jo yli tuhat eri

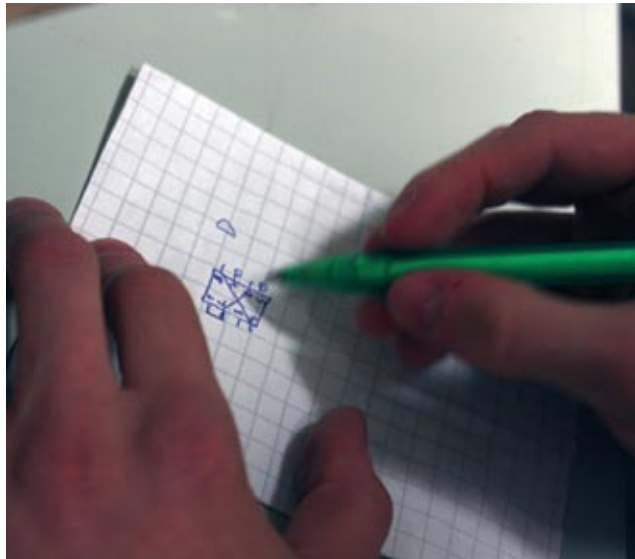
kirjoitusta. Jos aikoo seurata vain yhtä sivua, on tämä hyvä valinta.

instructables.com

Kahden edellisen ollessa blogimuotoisia on tämä lähinnä ohjekokoelma. Sivulla on vaihe-vaiheelta -ohjeita hyvin laajasti eri aihealueilta, aina ruoanlaitosta alkaen. Elektroniikkaprojektit on monesti selitetty selkeämmin kuin blogipostauksissa.

Tykötarpeita hankkimaan

Elektroniikkaharrastusta varten osia ja tarvikkeita voi ostaa nykyään monesta eri paikkaa, ja tilanne on paljon parempi

kuin 10-15 vuotta sitten. Nyrkkisääntönä voidaan sanoa, että mitä lähempää ostaa, sitä enemmän joutuu maksamaan.

sparkfun.com

adafruit.com

seedstudio.com

Elektroniikkaharrasteluun erikoistuneita nettikauppoja laajoin valikoimin. Kaikki valmistavat ns. breakout-levyjä, joissa jokin pienikokoinen pintaliitoskomponentti, kuten kiihtyvyyssanturi, on juotettu valmiiksi pienelle piirilevyille. Tämän ansiosta komponentti on helppo ottaa käyttöön kytkemällä vain johdot piirilevyille. Sivulla on kauppaosion lisäksi monesti myös muuta hyödyllistä, varsinkin Adafruitin oppaat ovat erinomaisia.

robomaa.com

paeae.com

Kaksi suomalaista alaan keskittynyttä verkkokauppaa, jotka pääasiassa toimivat jälleenmyyjinä edellämainituille erikoiskaupoille. Hyvä valinta kiireisille, sillä posti tuo osat yleensä muutamassa päivässä.

partco.biz

Kivijalkakauppa Pohjois-Haagassa. Kätevä jos huomaa jonkun tarpeellisen osan puuttuvan ja haluaa saada sen heti eikä odotella postin kulkemista. Varastossa on paljon peruskomponentteja, kuten vas-

tuksia yms., joita ei välttämättä saa tilattua erikoistuneemmista nettikaupoista. Partcon kautta pystyy ostamaan isojen toimittajien, kuten Farnellin ja Elfan valikoimista, joten valikoima on todella laaja.

sureelectronics.net **dx.com**

Nämä kaukoidän ihmeet tarjoavat elektroniikkaosia hämmäntävän halvalla hinnalla, joskin tilauksien saapumisessa saattaa kestää toista kuukautta. Näistä on

syytä ostaa vain perustarpeita tai projektit on suunniteltava huolella etukäteen ja suostuttava maltilliseen odotukseen.

ebay.com

Ebaysta löytää kiinalaisten halpaosien lisäksi kaikenlaista käytettyä tavaraa, kuten Nixie-putkia.

Mistä lisää tietoa?

Mikäli jotain jäi epäselväksi tai haluaisit tietää enemmän, killan elektroniikkapajalla osataan neuvoa. Pajalla on aktiivisuutta ainakin tiistaisin klo 16:20 alkaen ja IRC-kanavalla !sik-elepaja muinakin aikoina.

Tintti kokkaa!

Wappuevää Ullikselle

Teksti ja kuvat: Johanna Vesterinen

Seuraavaksi seuraa helppoja ja kivoja reseptejä, joilla onnistuu vaikka peukalo olisi keskellä kämmentä. Napsi siis tästä muutama herkullinen vinkki wappukoriin, niin et takuulla pety. Muistathan, että wapun herkut ovat parhaimmillaan siman ja kuohuvan kanssa!

Focaccia

Italialainen focaccia ei välttämättä ensimmäisenä tule mieleen, kun miettii wappubrunssin antimia. Tämä resepti on kuitenkin kivaa vaihtelua peruspatongille ja valkosipuli-bonjourille. Perinteinen focaccia on helppo tehdä, mutta sen valmistamiseen kannattaa varata aikaa, koska leipää kohotetaan useassa eri vaiheessa. Focacciaa voi tuunata helposti ja siihen sopiikin mainiosti esimerkiksi oliivit, aurinkokuivatut tomaatit, pesto sekä erilaiset juustot.

Ainekset (pellillinen):

4 1/2 dl haaleaa vettä
25 g tuorehiivaa
10 dl vehnäjauhoja
3 rkl oliiviöljyä

Pinnalle:

oliiviöljyä
(meri)suolaa
rosmariinia, timjamia tai oreganoa

Valmistus:

1 Murena hiiva haaleaan veteen. Sekoita joukkoon pienissä erissä vehnäjauhoja. Lisää öljyä ja vaivaa taikinaa, kunnes se on irtoaa käsistä. Muotoile siitä tasainen pallo. Taputtele taikinaa öljytyin käsin joka puolelta.

2 Peitä taikinakulho leivinliinalla. Anna taikinan kohota 20 minuuttia.

3 Leivo taikinasta haluamasi muotoinen, noin sentin paksuinen leipä. Esimerkiksi pellillisestä voi leikata valmiita annospaloja kätevästi. Taputtele leivän pintaa öljytyillä käsillä. Anna kohota 20-40 minuuttia. Mitä kauemmin kohotat, sitä paksumpi ja ilmavampi on lopputulos.

4 Painele leivän pintaan sormenpäillä koloja, valuta vähän oliiviöljyä pinnalle. Ripottele pinnalle suola ja yrtit. Kohota vielä 10 minuuttia.

5 Suihkuta leivän pinnalle sumutinpullostaa vettä ja laita leipä uuniin. Paista 20-30 minuuttia 200-225 asteisessa uunissa. Alenna lämpötilaa tarvittaessa. Jäähdytä ritilällä.

Focaccia syntyy yksinkertaisista aineksista.

Odota palkitaan! On muuten ihan törkeen hyvää.

Tsatsiki

Suoranaisia fuusiokeittiön tuulahduksia saadaan, kun italialaisen focaccian kanssa yhdistetään kreikkalainen tsatsiki. Tämä jugurttipohjainen herkkumössö on myös oiva keino karkottaa wappuheilat, äpymyyjät ja muut hännystelijät. Tässä reseptissä ei nimittäin valkosipulissa säästellä!

Ainekset:

500 g turkkilais-
jugurttia (esim.
partaajia)
1 kurkku
1 valkosipuli

Valmistus:

Raasta kurkku ja pilko valkosipuli pieneksi. Sekoita jugurtin sekaan. Anna maustua jääkaapissa. Käytä kastikkeena tai dippinä.

Kreikkalaisten jumalten ruokaa niin arkeen kuin krapulaan.

Tältä sen pitäisi näyttää ennen kohotusta.

Lihapullat

Unohda pierupullat! Lihapullat ovat wappubrunssin must, mutta HK:n mummonlihapulliin ei kannata turvautua. Lihaiset pullat valmistat nimittäin itsekin vattomasti. Tämä resepti on taatusti supermaukas ja lihamössön sekaan voi sotkea omia lempiasioitaan. Allekirjoittanut tuunaa nämä pullat tomaattipyreellä, aurajuustolla sekä chilillä.

Ainekset

(pellillinen):

400 g jauhelihaa
1 pussi ranskalaista sipulikeittoa
200 g kermaviiliä
(1 kananmuna)

Valmistus:

1 Mörssää kaikki ainekset sekaisin. Mitä kauemmin vaivaat, sitä tiiviimpiä lihapullista tulee. Itse en käytä kananmunaa, mutta sillä saa jonkun verran rakennetta lisää. Jos käytät munaa, ole kermaviiliin kanssa varovaisempi, jotta massasta ei tule liian löysä.

2 Pyörittele haluamasi kokoisia lihapullia pellille. Kostuta kädet vedellä, jolloin pullia on helpompi käsitellä. Paista 200-asteisessa uunissa 15-20 minuuttia riippuen lihapullien koosta.

Tällä kombolla et voi epäonnistua!

Lihapullat palasivat lomamatkalta uuniin ruskettuneina.

Munkit

Munkit kuuluvat wappubrunssiin kuin nyrkki pers...ikkaan. Munkeista voi tehdä perinteisempiä ringleitä tai rasvakattilassa helpommin käsiteltäviä munkkipalleroita. Päättää itse, teetkö munkeista vaikkapa Schrödingerin kissoja, mutta tällä reseptillä onnistut varmasti!

1 Jos käytät tuorehiivaa, lämmitä vesi tai maito kädenlämpöiseksi. Kuivahiivan tapauksessa käytä 42-asteista nestettä. Sekoita hiiva nesteeseen. Lisää suola, sokeri ja kananmuna. Muna ei ole välttämätön, mutta taas kerran tuo mukavasti rakennetta munkkeihin.

2 Lisää vehnäjauhot ja vaivaa pehmeäksi. Taikina saa jäädä hieman tahmeaksi.

Ainekset:

3 dl vettä tai maitoa
25 g tuorehiivaa tai pussi kuivahiivaa
1/2- 3/4 tl suolaa
3/4 dl sokeria
(1 kananmuna)
8,5 dl vehnäjauhoja
75 g voita tai margariinia

kypsentämiseen:

ruokaöljyä

pinnalle:

sokeria

3 Pyörittele pingispallon kokoisia palleroita ja anna kohota 20 minuuttia.

4 Kuumenna öljy kattilassa. Testaa öljyn lämpö uhraamalla yksi munkki. Lämpötila on oikea, kun munkki on sisältä kypsä ja munkin pinta on kauniin kullanuskea. Ensimmäinen munkki ei todennäköisesti mene vielä niinkuin Strömsössä, mutta seuraavan kohdalla onnistut jo paremmin. Oma kikka on lämmittää öljy kuumaksi täydellä teholla ja tämän jälkeen laskea liehen lämpöä suunnilleen kolmannekseen. HUOM! Kun leikit rasvakattilan kanssa, pidä kattilan kansi tai sammutuspeite välittömässä läheisyydessä.

5 Nosta valmiit munkit talouspaperin päälle ja tämän jälkeen pyörittele sokerissa. Munkit on parhaimmillaan lämpimänä, mutta säilyvät hyvin suljettuna jonkun aikaa.

Munkit kohoamassa.

Tällä kertaa vältyttiin rasvapalolta.

Melkoiset munkit!

Vinkki!

Munkkien lisäksi kannattaa kokeilla tippaleipiä. Reseptiä on netti pullollaan ja loppujen lopuksi niiden valmistaminen ei ole mitenkään vaikeaa. Pirkkaniksinä kerrottakoot, että oikean muodon saavuttamiseksi kannattaa paistovaiheessa käyttää vaikkapa ananastölkkiä, josta on pohja poistettu.

Et halua wappuheilaa

Totuus lähiviikkojen vaaroista

Teksti: Valveutunut kansalainen kiltiksellä | **Dino:** Mikael Kauppinen

Wappu lähestyy ja kevättä on rinnassa ehkä muillakin kuin jo vähän vanhuuttaan höpöröityneellä fuksimajurilla. Kevääseen usein ainakin sarjakuvissa, kirjallisuudessa ja Hugh Grantin tähdittämässä elokuvissa yhdistetään niin sanottu romantiikka tai jonkinlainen rakkaudenkaipuu. Samanlainen fiilis voi auringonpaisteen myötä hiipiä myös Teekkarikylään, ja siksi onkin syytä olla varuillaan.

Taakse jäänyt talvi oli pitkä ja pimeä, ja lämpöä elämään on viime aikoina tuonut lähinnä saunominen. Skumppa maistuu kevään kunniaksi, ja kun aamulla herää sen Smökin katolta mukaan napatun henkilön vierestä, voi tuntua siltä että samoilla linjoilla saman tyylin kanssa jatkaaminen voisi olla hyvä idea. Ei!

Ai häh?

Wappu on vain kerran vuodessa! Harvinaisuuttaan kallisarvoisen ajan hukkaaminen päässä lepatteleviin perhosiin tai puhelimen käyttämiseen on ihan typerää. Kaikkein pahinta on tietysti jäädä nysväämään kahden kesken jonnekin nurkkaan - siinä vaiheessa kiltimmätkin kaverit saattavat tosin reagoida tilanteeseen ja pelastaa pariutuneen nynnyn maanpinnalle. Parempi on kuitenkin suojella itse omaa wappuaan - ja mieluusti kavereidenkin - katsoen ettei vuoden kohokohta mene keneltäkään sivu suun ja silmien.

Älä ota kesäkissaa

Wappuhuuma on pahimmillaan - tai parhaimmillaan - vähän niin kuin jokin uusi, erikoinen ympäristö: se voi huijata näkemään ympäröivät ihmiset kiinnostavampina kuin mitä he ovatkaan. Yhtäkkiä luulet, että ympärilläsi pyörii kauniita ja komeita ja hauskoja tyyppejä, vaikka todellisuudessa ne on ne ihan samat tylsät rumat naamat kuin aina ennenkin, eri fiiliksellä vaan.

Ei ihmisistä pitäminen tietenkään varsinaisesti väärin ole, mutta ei kukaan halua herätä 2.5. maailmaan kyllästyneen, vanhalta viinalta haisevan oman napan sa tuijottelijan vierestä. Joku voi myös

ajatella, että aika aikaansa kutakin ja totakai wappuheilasta voi myös hankkiutua toukokuun puolella sutjakasti eroon, mutta oikeasti sitä olisi kuitenkin halunnut ottaa wapusta kaiken irti ilman morkiksenaiheuttajia. Kaikki me tiedämme, että kun kesäkissaa ei ole, ei sitä tarvitse hylätäkään.

Rai rai!

Jos hauskalta wappuröröilyltä ja skumpannauttimiselta ehtii, ei satunnaisessa wappuseksissä ole tietenkään mitään vaaraa. Paitsi että oikeasti riskitön seksi on tietysti vitsi, eikä edes erityisen hauska sellainen. Vastuullinen teekkari toki käyttää kortsua - sikäli kuin on ollut tarpeeksi toiveikas sellaisia koskaan hankkimaan, ei ole liian kännissä unohtaakseen koko asiaa tai yksinkertaisesti ei ole wappuhuumassaan idiootti. Kondomeja kuitenkin rikkoutuu muutenkin kuin elokuvissa ja teini-ikäisenä, eikä sellaisella tapauksella toki halua pilata wapputunelmaansa.

Ei, tietenkään tuo pieni rikkoutumisriski ei hidasta kenenkään seksinharrastusintoa, ei edes wappuna. Ja hyvä niin, eihän seksiä kannata vähentää, ellei sitten satu olemaan addikti asian suhteen. Kannattaa silti muistaa, että seksiä voi harrastaa koska tahansa, mutta wappu on useammin!

Viimeiset sanat

Jos tästä jutusta tuli sellainen olo, ettet oikeastaan halua heittää wappuasi hukkaan harrastamalla epämääräisiä ihmisuhteita tai seksiä, mutta epäilet itsekurisi pitävyyttä, niin tässä muutamia vinkkejä:

1. Juo lisää skumppaa.

2. Jos silti pelottaa, mieltä seuraavia, epäkannustavia asioita:

a) Jos olet mies:

Jos jotakin menee pieleen, sinulla ei kuitenkaan lopulta ole puolesta eikä vastaan sanomista satunnaisen wappupanon aborttiin, ja lapsi maksaa paljon rahaa. Elatusmaksujen maksamisesta ei voi kieltäytyä. Ns. "jalkia-bortti" on erittäin laiton. Kaiken lisäksi potentiaalisissa tulevaisu suhteissa lapsi saattaa olla ikävä kapula rattaisa.

b) Jos olet nainen:

Jos jotakin menee pieleen, on hyvät mahdollisuudet totaaliiräjähdykseen down there. Parhaassa tapauksessa saat käyttää vaippoja vielä sittenkin, kun epätoivottu lapsesi on jo muuttanut omilleen.

c) Jos et vakuuttunut edellisistä tai olet steriili tai ärsyynnyt tämän jutun heteronormatiivisuudesta:

Sukupuoliteitse tarttuvat taudit, jotka eivät kerran elimistöösi päädyttyään koskaan enää mene pois, eivät ole kivoja kavereita.

3. Juo enemmän skumppaa.

Vappu osuu keskiviikolle

Teksti: Emma Suppanen

Vappu! Tuo kevään, ilon ja elossa olemisen juhla – tuo teekkariuden osa-alueista tunnetuin ja hehkutetuin – tuo kalenteripyhien iPhone, jos ilmaisu sallitaan. Monet ovat ihastuneita sen helppokäyttöisyyteen; toisia ärsyttää se, kuinka säännötellyltä mukana tuleva sisältö voi tuntua, vaikkakin myöntävät itse laitteen kauneuden ja käyttökelpoisuuden. Aiempiin vappukokemuksiinsa tyytyväiset saattavat kokea, että teekkarivapussa on paljon ominaisuuksia, joita he eivät tarvitse, kun taas toiset mielellään käyttäisivät kaikkia sovelluksia yhtä aikaa, jos käyttöjärjestelmä vain tukisi moniajaoa.

Meidän onneksemme tämän kielikuvan iPhone on ilmainen, ja alusta on aina vain alusta niin älypuhelimissa kuin vapunvietossakin, joten myös Applen boikotoijien kannattaa ottaa tilanteesta vaari. Seuraavassa killan tarjoamat vinkit siihen, miten se onnistuu:

Älä panikoi.

Tai synnyinseutuuni mitenkään liittymättömällä murteella ilmaistuna: elä höntyile. Säästä tulosvastuustressi tulevaisuuteen. iPhonea ei saa käyttämällä rikki, pois lukien fyysiset vahingot ja sääolosuhteet.

Muista, että talvi on tulossa.

Jossain vaiheessa tulee aina kylmä, eli varaudu siihen.

Älä kuvittele teekkarilakkisi olevan Dorian Greyn muotokuva.

Eilisen valinnat näkyvät lakin lisäksi naamastakin.

Sisällytä kaiken alkupuolelle paljon kirjallisuusviittauksia.

Näin et käytä liikaa aikaasi ihmisiin, jotka eivät pidä kirjallisuusviittauksista.

Älä kävele hitaasti tai seisahdu oven suihin.

Vappu on säännöllisistä suomalaisista juhlista ainoa, jolloin ihmiset lähtevät ulos kaduille pitämään hauskaa; koitetaan huomioida toisemme.

6. Kokeile vieraille ihmisille juttelua.

Vappu on säännöllisistä suomalaisista juhlista ainoa, jolloin ihmiset lähtevät ulos kaduille pitämään hauskaa; koitetaan huomioida toisemme.

Älä luule, että Munkkiniemessä voi vain käväistä matkalla Otaniemestä keskustaan.

Ei voi.

Vietä aikaa vain sellaisten ihmisten kanssa, joiden seurasta sinulle jää hyvä mieli.

Esimerkiksi eräskin kiltalehden päätoimittaja kehuu mukavan vuolaasti, etenkin jos olet potentiaalinen Sössöön kirjoittaja.

Älä jätä ketään yksin.

Paitsi tietysti jos kyseinen henkilö koettaa tietoisesti olla viettämättä aikaa kanssasi (kohta 8.).

Ota ilo irti.

Juhlapäivien tarkoitus on se, että niille annetaan tarkoitus – jos et tee niin, älä syytä juhlapäivää. Tämä ehkä kuulostaa syylistävästi siltä, että jos vappusi on huono, syy on sinussa, mutta oikeastaan pyrin täällä neuvolla enemmänkin kohti sellaista inspiroivaa "go get 'em!"-psykkausta. Et ikinä tiedä, mikä teekkarivappu on se viimeinen, koska moduuliuudistuksien myötä harva pysyy perässä siinä, milloin kaikki vaadittavat kurssit voi suorittaa.

Älä eksy avoimien suunnitelmien harhaan.

Vaihtoehtojen määrä vähenee kuitenkin ajan myötä, mutta tekemällä valintoja vähentämisen suuntaa voi ohjata. Vappu, jolloin olin kaikesta kymmenisen minuuttia myöhässä, on nyt hauska tarina, mutta silloin missasin paljon ja turhautti (kohta 7.).

Vappu on ihan oikeasti sitä, mitä teet siitä.

Teekkarivappuun kuuluu paljon kaikenlaista ohjelmaa, mutta siitä ei tule päätelemän, että kukaan muu kuin sinä olisi vastuussa siitä, että sinulla on hauskaa, tai että kenenkään muun olisi tuleman kantaa ko. hauska kotiovellesi. Onnekkuuskin

on nykytietämyksen mukaan vain sitä, että suhtautuu mahdollisuuksiin avoimesti. Vastuun ansiosta olet myös vapaa tekemään vappuna mitä tahansa sellaista, mikä on sinulle merkityksellistä. Juuri vuosiä täyttäneen itsevarmuudella neuvoin, että merkityksellisiä asioita ovat ne, joita sisällyttäisit arkeesi enemmän, mikäli sinulla olisi vapaata aikaa.

Älä uhmaa kohtaloa liikaa.

Jos tuntuu siltä, että vappuaaton illansuu paranee päiväunilla & parilla tv-sarja -jakolla, niin anna mennä! Voithan myöhemmin kirjoittaa siitä vappuvinkijuttuun ja siten puolustaa kokemustesi legitimitettiin. Myös: jos haet näistä teeseistä apua kysymykseen sopivan vappuisasta alkoholinkäytöstä, on tämä kohta luultavasti lähinnä etsimääsi. (Älä konttaa, polvet kuulu!)

Osallistu!

Niin iPhoneissa kuin teekkarivapussa on monia kivoja, kätevästi saatavilla olevia ja eksklusiivisia ominaisuuksia. Itse toki toivon ulkona nukuttujen päiväunien, skumpanjuonon ja hauskanpidon eteen nähdyn vaivan leviävän ajan myötä myös muille käyttöalustoille, mutta ne ovat jo nyt osa vappua, joten poimi valikoimasta haluamasi, nauti ja hulluttele.

Bonus: Muista, että ihmiset ovat tärkeämpiä kuin matematiikka.

Kirjoittajan äiti toistelee tätä aina välillä.

Kas noin. Näistä neuvoista on ainakin opittavissa se, että mikä tahansa kielikuva kylä kantaa, kunhan sitä soveltaa riittävästi. Muistuttaisin, että jokaisen ohjeistuksen kohdalla on tärkeä aina pitää mielessä, ettei toisten näkemyksiä kannata kuunnella liikaa, mutta toisaalta olen itse sitä mieltä, että näitä minun antamiani neuvoja voi käyttää suuntaviivoina elämässä vappua yleisemminkin. Ole hyvä.

Kirjoittajan asiantuntemus perustuu ailahteleviin omiin mielipiteisiin sekä vuosien kokemuksen asioiden lukemisesta internetistä.

Pariisissa ei ole mitään tekemistä

Teksti ja kuvat: Mikael Kauppinen

Ympäri vuoden joku on aina matkalla jonnekin ulkomaille: hakemaan edullisempia virkistysjuomia Virosta, työ- tai opiskelumatkalla jonnekin jännään instituutioon, tai sitten ihan vain lomamatkalla. Minne oikein olemme menossa, ja miksi? Ja pitääkö jokaisen matkakertomuksen aina löytää jotain hyvää kohteestaan?

Kun aloitin tutustumisen kevääni ainoaan ulkomaankoh- teeseen, Pariisiin, jokin internetin matkaoppaista ilmoitti ty- lysti "Pariisissa ei ole juuri nyt mitään tekemistä". Kerrankin rehellinen vastaus, ajattelin, ja surffasin muualle. Tämä huo- mio jäi kuitenkin vainoamaan, ja sai ajattelemaan retros- pektiossa aiempia matkojani: mitä oikeastaan olin tehnyt edellisillä matkoillani?

Aivan oikein: en mitään. Haahuillut ympäri Euroopan pääkaupunkeja nähtävyydeltä toiselle yrittäen dokumen- toida käyntini kameralla sukulaisille (hyvinkin vaihtelevalla menestyksellä). Ja toki tutustunut useamman lokaalin vir- veketarjontaan mahdollisimman rennosti. Pitäisikö minun siis suhtautua seuraavaan matkaan jotenkin suoritusmyön- teisemmin, vai veisikö suorittaminen lomasta koko sen hen- gen? Miten olla tekemättä "ei mitään"

Oopperan kaupunginosassa suurimman vaikutuksen te- ki kaupunginosan siisteys: kohuttuja koirankakkoja ei ol- lut missään, yhdeltä matkaseurueen jäseneltä varastettiin lentokenttäbussin pysäkillä vain 150 euron käteisvarat ei- kä luottokortteja, ja kodittomat valtasivat kauppohen- tikongit öisin, sallien esteettömän kulun päiväsaikaan. Siisteyshankkeet onnistuivat yleistymään lähes koko kaupunkiin, kunnes tallasin pukluun metrossa. Summa summarum, pel- kästään kaupunkiin saapuminen ja pukluun talleminen: 150 euroa.

Metron voisi lähes välttää Pariisissa, mutta kunnon tur- isti ei voi välttää Louvrea. Ei nyt sillä, että la Joconden[1] tuijottaminen sadan muun turistin pään yli olisi miten- kään yliverkainen kokemus, vaan ihan maantieteellise- nä realiteettina: onhan koko palatsi ainakin kilometrin pi- tuinen. Kaupunginlän- tällä, joka on 17,5 kertaa Kauniaisten kokoinen, mo- inen seinä on hyvinkin hallitseva elementti. Todennäköisyys museossa käymiselle on siis suuri. Parhainta ei-minkään tekemistähän on näyttelyjen läpi juokseminen ja vain muutaman näyttelyesineen vilkaiseminen, kun niitä on näytteillä tuhansia.

Toiseksi parhainta ei-mitään Pariisissa onkin sitten Eiffel- tornin rappusten kiipeäminen: halvemmalla sisään- pääsyn hinnalla saa ihan itse kii- vetä 700 askelmaa toiselle tasan- teelle, ilman naurettavaa hissijonoa! Eikä edes hapottanut, tämä tempoilu oli vain osittain rankkaa. Lisämausteen koke- mukseen toi kerjäläisen yritys rahastaa maasta "löytyneellä" kultakimpaleella.

Parlez-vous français? -But of course!

Omana pikku lisävivahteenaan matkaani ajatellen päätin aloittaa uudelleen ranskan opiskelun. Kolmella kahden opintopisteen kurssilla ei tosin vielä päästä kauhean pitkälle, esimerkiksi ainoa esimerkki konditionaalista tähän mennessä on "tahtoisin". Pelkkä adjektiivin taivutus ja paikka substantiivin yhteydessä on vielä hieman hakusessa, ja ranskan kielen säännöt sekä niiden poikkeukset aiheuttavat sellaista tuskaa, että tekisi mieli mennä saksan kielioppikurssille saadakseen jotain rotia elämäänsä.

Tästä huolimatta kävin tunneilla ahkerasti, ja yritin imeä opitunneista sekä -materiaaleista kaiken, mikä viittaisi jotenkin ranskalaiseen kulttuuriin. Ja ovat ne kielen alkeetkin jo hyvin hallussa, ja motivaatio jatkaa pidemmälle on korkealla. Uskoin myös pärjääväni matkalla ravintoloissa ja kaupoissa yksinkertaisella ranskalla, etenkin kun ennakkoluulo koppavista, englantia puhumattomista pariisilaisista eli sitkeänä.

Lopputuloks? Pariisilaiset puhuivat ranskaa liian nopeasti, eri tavalla kuin odotin, ja haparoivien vastausten jälkeen englantia sujuikin yllättävän hyvin. Myös kuulutukset lentokenttäbussissa ja tekstit lippuautomaateissa olivat sujuvasti yleisimmillä vierailukielillä. Hukkaan heitettyjä opintoja?

Kuinkas sitten kävikään

Jutun viimeisen väliotsikon jälkeen onkin jo syytä miettiä, oliko matka onnistunut: koinko jotain elämyksellistä, miksi suosittelisin muillekin matkustamista? Onnistuinko uhmaamaan nettimatkaoppaan diabolista ennustusta?

Yksi elämys jäi jotenkin vahingossa puuttumaan, vaikka niitä kahden euron viinipulloja olisikin löytynyt kulmakaupasta, nimittäin krapula. Oikeastaan näin onkin aika hyvä, sillä Pariisissa kaikki rakennukset ja kadut ovat suuria, ja pitkien katujen käveleminen krapulassa olisi ollut liian urheiluhenkistä. Myös ranskalaisten suosikkiruuat juusto ja patonki loistivat ruokapöydässä poissaolollaan - mon Dieu!

Päämäärätön haahuilukin epäonnistui jotenkin. Jotain suunnitelmantynkää tuntui olevan joka päivälle, ja kaupungin olenaisimmat nähtävyydet tulivat nähdyiksi Riemukaarta ja lähijunia myöten. Oikeastaan voisi väittää, että tekemistä oli joka päivälle. Tämän myös todistivat kilometrien kävelystä toistuvasti puutuneet jalat.

Osaanko siis itsekään arvostaa tekemättömyyttä lomalla? Tosin, kovinkaan moni tuskin kehtaisi tulla ulkomaanmatkalta takaisin ja sanoa, ettei tehnyt tai käynyt yhtään missään, vaan pelkästään tuijotti hotellihuoneessa televisiota muutaman päivän ajan. Tämä on surullista, sillä jos edes kahden tuhannen kilometrin päässä kotoa ei pääse irti suorittamiskeskeisestä arjestaan, niin missä sitten?

Niin, entäs se Pariisi sitten, valon kaupunki? Koinko suurta rakkautta rakkauden lukkojen sillalla? Löysinkö sisäisen taiteilijatoukkani, joka voisi kuoriutua kylttyyriperhoseksi Seinen varrella asuttaessa?

Tyly loppupäätelmä on valitettavasti se, että Pariisista ei ole enää mitään sanottavaa.

[1] Mona Lisa, siis.

Fear & Loathing in Brisbane, osa 2

Teksti ja kuvat: Paula Räisänen

(VAROITUS: Saattaa sisältää kirosanoja)

Yli kuukauden ulkomailla olon jälkeen aivot alkavat tajuta, että nyt ei ollakaan enää Suomessa. Tietenkin on ikävä kotia, ruisleipää ja saunaa, mutta myös paikallinen kulttuuri pistää miettimään täällä olemisen järkevyyttä. Kannattiko tänne tulla? Miksi ihmiset ovat niin outoja?

Ei menny niin kuin Strömsössä?

Kulttuurishokki

Yleisesti australialaiset ovat niin iloista kansaa että ällöttää. Kaikkia myös tuntuu väsymykseen asti kiinnostavan mitä elämäni kuuluu ja miksi kalpea suomalainen on päättänyt tulla kaukomaille. Kun olen selvinnyt arkipäivän kaikista "How are you going?" -uteluista ja "Cheers, mate"-huudahduksista, olen loppen väsynyt ja kaipaan Suomen pimeää talvea, ja kaikista eniten hieman rauhaa ja hiljaisuutta päästyäni kämpille. Mutta ei. Jos unohdan tekohymyn pois naamaltani hetkeksi, vietän loppuillan selittäessä kämppikselle miksi olen niin vihainen. Selitykseksi ei tunnu kelpaavan se, että tällaisia me suomalaiset olemme ja että kaikki on hyvin kunhan saa vähän omaa tilaa. Mietin etsiväni YouTubesta Suomi-videoita tukemaan tarinaani mutta totean, että viesti ei luultavasti mene perille kuitenkaan. Kommunikaatiota ei myöskään helpota se, että "Mä suksin nyt vittuun tästä keilahallista!" kääntyy vähän oudosti englanniksi.

Sää

Siitä asti kun tähän maahan olen astunut, on vettä tullut kutakuinkin kuin esterin perseestä. Paskan möivät, sanon minä! Paikalliset jaksavat väittää, että sää on ollut tosi epänormaali tänä vuonna, mutta en tiedä jaksanko uskoa. Kaikkiin niihin netin Australia-kuviin on varmasti photoshopattu aurinko taustalle. Mukavaa, että tulin tänne asti seistäkseni sateessa.

Ruoka

Tässä grillijuhlien luvatussa maassa kaikki mahdollinen on joko hampurilainen tai uppopaistettu. Jos yrität yhtään poiketa tästä "rasvaa suoraan suoneen" -dieetistä, maksat itsesi kipeäksi. Hyvinä esimerkkinä paikallinen tehotuotettu kana maksaa kilohinnaltaan n. 5 kertaa enemmän kuin Suomessa, eikä opiskelijaruokaloita ole olemassakaan. Jopa banaanit ovat täällä naurettavan kalliita verrattuna Suomeen, mikä laittaa tosiaan

miettimään mistä hinta oikein koostuu, olettaen kuitenkin että banaani kasvaa vähän paremmin täällä kuin 15 asteen pakasessa.

The silver lining

Kampus

Opiskelutilat ovat kyllä täällä vähän eri tasoa kuin meikäläisessä huippuyliopistossa. Kirjaston kuusi hulppeaa kerrosta vakuuttavat, ja tilaa ryhmätöille on vaikka lampaille syöttää. ATK-luokassa tulostaminen maksaa muutamia senttejä per paperi, mutta tämä takaa sen että tulostimet todella toimivat useammin kuin kerran viikossa. Luulen, että usea aaltolainen maksaisi pienen omaisuuden Maarin tulostimen toimivuudesta kriittisellä hetkellä. Lisäposteita saa myös kampuksen Wifi, joka toimii kuin unelma läheiselle bussipysäkillä asti eli työskentely ulkona nätitssä ympäristössä onnistuu sään salliessa.

Sää silti

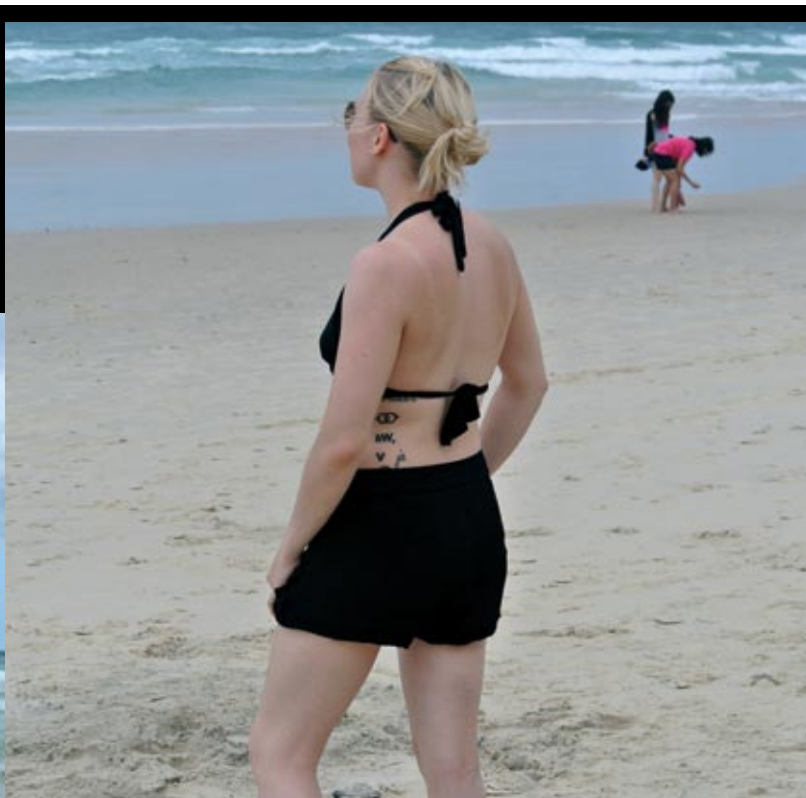
Sadetta tai ei, on täällä kuitenkin lämpötila myös pilvisenä päivänä 27 astetta eli kyllä tämä Suomen kevään odottamisen voittaa!

No worries –asenne

Positiivisuuden käydessä hermoille liika-annoksina on tämä paikallinen elo kuitenkin virkistävän kevyttä. Porukka ottaa päivän kerrallaan eikä pingota turhaan. Harvemmin täällä jengi vetää niin tukka putkella ja naama yhtä norsunvitulla kuin Suomessa. Kandidutkinto on täällä yleisesti tunnustettu ja maisteriksi lukevaa pidetään ehkä vähän ylisuorittajana. Pistää miettimään, että ehkä se DI-tutkinto ja itsensä aikaiseen hautaan ruoskiminen ei ollutkaan elämän tarkoitus.

Pelon-, inhon-, innon- ja onnensekaisin tuntein,
Paula

P.S. Toistaiseksi olen nähnyt kengurun vain lautasella.

Teksti: Jorma Koo

Seksi on kingi

Edellinen Jorma Koo (Sössö 1/2013) herätti odotetusti juuri niitä kysymyksiä, joita Jormalle aina esitetään. "Jos ei halua yksiavioisuutta, miksi ylipäättään haluaa sitten parisuhteen?" Tämän kysymyksen kuuleminen pistää miettimään, että minkälaisia parisuhdekäsityksiä ihmisillä tosiaan on. Ilmeisesti hyvin monille parisuhde tarkoittaa vain sitä, että varaa itselleen ihmisen, joka ei saa sitten olla missään fyysisessä kanssakäymisessä kenenkään muun kanssa. Itse luulin pitkään, että parisuhteessa olisi jotain muutakin kuin seksiä. Tukea, turvaa, asioiden jakamista, ja yhdessä olemista. Luulisi, ettei kuulostaisi ihan käsittämättömältä yhtälöltä, että edellä mainittuja asioita voi haluta, vaikka ei halua sikaan pelkkää parisuhdeseksiä.

Välillä ahdistaa, kun miettii, kuinka suuri valta seksille on annettu. Se kaataa parisuhteita. Oli surullista seurata, kuinka lähipiirissä pitkään kestänyt muuten onnelliselta vaikuttanut parisuhde päättyi, kun mies oli pikkujouluissa vahvasti humaltuneena hieman harhautunut. Ei pidä ymmärtää väärin: mies teki väärin, eikä hänen tekoansa ole tarkoitus lähteä puolustamaan. Mutta oliko tämä yksi satunnainen hairahtuminen kymmenen vuoden yhteiselön jälkeen todella sen arvoista, että kannatti menettää sielunkumppani ja kaikki muutkin suhteessa olleet hyvät asiat. Halu vieraisiin voi olla merkki oikeista ongelmista. Mutta eikö silloin pitäisi miettiä ensisijaisesti, voiko ne ongelmat ratkaista, eikä keskittyä riitelemään seksistä. Seurauksesta tulee syy.

Vastaavasti seurasin läheltä myös erästä kolmiodraamaa, jossa nainen selvästi rakastui toiseen mieheen ja viihtyi hänen kanssaan selvästi paremmin kuin oman puolisonsa. He viettivät lähes kaiken vapaa-aikansa yhdessä. Puoliso oli

nyreissään, mutta ei voinut nostaa asiasta haloota. Miksi? Koska nainen ei ollut todistettavasti pannut tätä ihastustaan. Mitään hätää ei siis ollut. Olisi hyvä miettiä kummasta loukkaantuu omalla kohdalla enemmän: yhdestä satunnaisesta yhden yön jutusta jonkun tuntemattoman randomin kanssa vai pitkäaikaisesta intensiivisestä platonisesta rakkaussuhteesta.

"Jos on kokenut Suuren Rakkauden™ ja oikeasti rakastanut toista, niin olisiko silloin halunnut antaa hänet jollekin toiselle edes yhdeksi yöksi." Öö, jos rakkaus on tosiaan niin suurta, niin eikö seksin pitäisi olla ihan toissijainen juttu sen rinnalla. Eikö suuren rakkauden pitäisi nimenomaan tarkoittaa sitä, että voi kestää sen, vaikka oma hanipöo olisi käynyt survomassa genitaalejaan yhteen jonkun toisen kanssa.

” Seksi on hauskaa, joten miksi tehdä siitä elämää suurempaa ongelmaa.

Ironisintahan tässä kaikessa on se, ettei yksiavioisuus suojele pettämiseltä tai muihin ihastumiselta. Sen sijaan aika monet tuntemani avoimessa suhteessa elävät ovat oikeastaan aika tylsiä. Ja siinäpä koko jutun juu taitaa olla: kielletty hedelmä ei enää kiehdota, kun se ei ole kielletty. Eiköhän avoimen suhteen ideana ole ennemminkin vapaus ja tieto siitä, ettei kumpikaan omista toista. Kuulostaa paljon mukavammalta vaihtoehdolta kuin se, että käydään pettämässä sellän takana ja pelätään kiinnijäämistä.

Seksi on hauskaa, joten miksi tehdä siitä elämää suurempaa ongelmaa.

Seksi on hauskaa, joten miksi tehdä siitä elämää suurempaa ongelmaa.

Kirjoittaja on yliopistossa katkeroitunut humanisti, joka yrittää käydä yhden miehen sotaa putkiaivoisuutta vastaan.

Qu'est-ce que c'est fuck?

Tout autour de nous, il se passe des choses que l'on ne comprends pas. Normalement, on ne les remarque même pas, on s'en fout. Mais trop c'est trop! Voici quelques pensées qui nous ont fait dire: qu'est-ce que c'est fuck?

Kakka

Miestä tietää, että kevät on alkanut? Puhtaan valkean lumipeitteen alta paljastuu jäätyneet kikkareet, jotka sulassa leväyttävät ympärilleen huuhaavan tuoksun. Onhan se kätevää, kun ei tarvitse talvella noukkia sen Fifin tai Pertti-koiran jätöksiä, kun ne voi peittää lumen alle. Ei kuitenkaan tarvitse olla edes diplomi-insinööri, että ymmärtää ettei ne siellä lumen alla mihinkään maadu. Ehdotankin täten koirakieltoa kaikille idiooteille puudelin omistajille, jotka eivät jaksakaan kukaan vertaa kumartua.

Kopiokoneet

Kaikkihan tietävät vanhan kansanviisauden: Maailma kehittyy, mutta tulostimet ei. Ei ole sellaista teekkaria Otaniemessä, joka ei olisi itkenyt verta paperitukosten, värien loppumisen tai lyhentymättömien tulosjonojen takia. Pitkällisen kokemuksen kautta olen nyt tullut lopputulokseen, että myös kopiokoneet ovat itse Saatanan tekeleitä, joiden tarkoitus on saattaa käyttäjänsä ennen aikaisesti haudata.

Kaikki sujuu todennäköisesti hyvin niin kauan, kun tarvitsee tulostaa mustavalkoisesta A4:sta mustavalkoinen A4:n. Ongelmat alkavat, kun haluat esimerkiksi muuttaa paperin kokoa, tulostaa kaksipuoleisesti, värikkästä...mitä tahansa kikkailua. Tällöin mukaan kannattaa varata noitarumpu, kananluut ja loitsukirja. Kopioiminen on myös ajoitettava oikeaan aikaan kuun ja tähtien asentoon nähden tai lopputuloksena on itsemurha.

Käytävöntukkipijat

On sunnuntai, olet kotimatalla Kampista, 102T lähtee alle 10 minuutin päästä ja maito on loppu. Tuttu tilanne? Ajattelet, että kyllä hän sitä nyt tässä ajassa ehtii käväistä kaupassa. Fakta kuitenkin on, että et todellakaan ehdi. Kauppojen käytäviä nimittäin kansoittaa ihmisryhmä, jonka elämäntehtävä on tukkia kaikki käytävät, jopa ne kaikista leveimmät.

Kirmaat vauhdilla käytävää eteenpäin, kunnes törmäät äitiin, rattaisiin ja äidin kolmeen kakaraan. Tai sitten törmäät siihen vastarakastuneeseen nuorenpariin. Tai vaihtoehtoisesti siihen kävelypäin kanssa siksakkia vetävään mummoon. Tai venäläisiin. Yrität pujotella läpi, mutta et onnistu. Yrität kiltisti huhuilla "Anteeksi, pääsenkö tästä." Ei reaktiota.

Lopulta päädyt puikkelehtimaan ahtaiden sivukäytävien läpi, mutta valitset väärän käytävän. Samalla hetkellä toisesta päästä ahtautuu herrasrouvasen henkilö ostoskärryjen kanssa tutkimaan erilaisia jauhoja. Ei auta kuin valita toinen käytävä.

Pääset vihdoinkin maitohyllylle, nappaat maidon ja ryntäät kassalle. Sama puikkelehtimisrumba alkaa alusta. Kun pääset vihdoinkin kassalle, on valittava pitkistä jonoista lyhkäsin. Jonon eturintamassa on mamma kurittomien kakaroiden kanssa väittelemässä kassaneidin kanssa. Luovut toivosta ja odotat seuraavaa T-bussia Otaniemeen puoli tuntia.

Kasvisruokakeskiviikko

Kuka sen keksi, ettei kasvisruokaa voi opiskelijaruokaloissa tehdä ilman soijaa? Ensin kehoitetaan, että syököö nyt kasvisruokaa ainakin kerran viikossa, se on hyvä teko. Innokas maailmanparantaja ja uusien makujen etsijä menee ruuan ääreen odottaen iloisia vihanneksia ja juureksia ja hedelmiä ja saa eteensä lautasellisen nahistuneita ohrasuurimoita JA SOIJAA.

"No mut on meillä soijan lisäksi tota tofua-kin", sanoo huolestuneen näköinen sivaripoi-ka Sodexon kassalla, kun luulee huijaavansa teekkaria helpolla. Ihan niin kuin tekkari ei tietäisi mistä tofu tehdään. Tai ihan niin kuin kuka hyvänsä ei tietäisi että sivarit vegetaristeina kyllä tietävät mistä tofu tehdään.

Mieluummin kuin hämäämässä asiakkaita, se sivarit voisi vaikka olla tekemässä ruokasalaattiannoksia ilman hernemaissipaprikaa. Jollei hernemaissipaprika olisi pakollinen salaatin kuin salaatin ainesosa.

Pienessä Simassa

Teksti ja kuvat: Nicholas Kukka

Wapun lähestyessä ja pankkitilin tyhjentyessä tulee usein pohdittua lähiaikojen juomatarjontaa. Olutta on muutenkin tullut juotua koko vuosi turvotukseen asti, eikä kirkas kosanderikaan maistu samalta kuin alkusyksystä. Vaihtelunhalu ja nurkassa lojuva 30 litran ämpäri sai hereille toimittajan alkoholistas-kulinaristiset vaistot, joiden ansiosta seuraavana vuorossa on jokaisen kitupiikin juomaveikon pelastusresepti.

Tarvikkeet:

30l käymisastia
vesilukko
desinfointiaine
lämpömittari
lappo
ominaispainomittari

Ainekset:

7kg hunajaa
0-3kg sokeria (talous- tai panimo-, riippuu hifistelyn tasosta)
Viinihiivaa
Hiivaravinteita
Käymisen pysäyttäjä ja kirkastaja

Valinnaiset:

Jotain hedelmiä/marjoja (persikoita, mansikoita, appelsiineja, sitruunoita?)
Mausteita, esim neilikka, rosmariini, vanilja

O Pese tarvittavat vehkeet (hih) huolella ennen toimeen ryhtymistä. Käymisastia, lappo, vesilukko ynnä muut kannattaa desinfioida jollain sopivalla aineella, ja sitten huuhdella huolellisesti.

1 Pese, pilko ja kuori hedelmät joita mahdollisesti aiot käyttää siman valmistuksessa. Liuota 7kg hunajaa ja haluamasi sokerimäärä n. 25 litraan vettä. Se, että kuinka paljon lisäät liuokseen sokeria, vaikuttaa siihen kuinka alkoholipitoista simasta tulee. Panimosokeria käyttämällä vältät kiljumaisten maun. Älä käytä

ns. pullahiivaa, vaan säästä sekin halvempiin kiljuprojekteihin. Mausteita kannattaa keittää hetken aikaa pienessä määrää vettä, joka lisätään käymisastiaan.

2 Herätä hiiva sekoittamalla se noin kolmeen desiin hieman alle 30-asteista vettä. Anna sen turvota erillisessä astiassaan noin viitisentoista minuuttia. Sekoita sitten hiivaliuos käymisastiassa olevaan viinimehuun, jonka lämpötilan tulisi olla noin 25 astetta. Sekoita tässä vaiheessa mukaan myös hiivan tarvitsema ravintosuola. Mittaa nyt myös halutessasi nesteen ominaispaino lopullisen tuotteen alkoholipitoisuuden selvittämiseksi.

3 Laita käymisastian kansi päälle, vesilukko kiinni ja vie käymisastia pimeään paikkaan, jossa se voi olla ilman suurille lämpötilavaihteluille altistumista. Käymisen pitäisi alkaa viimeistään 12h tunnin päästä. Jos ei ala, niin sekoita viinimehua voimakkaasti, vie se lämpimämpään paikkaan, ja jos et ole lisännyt aiemmin sokeria, lisää sitä nyt. Jos käyminen ei ala tästä 12 tunnin kuluessa, kaada koko moska vessanpönttöön ja hae Super Alkosta Vergiä.

4 Odota käymisen alkamisesta noin 7-10 päivää. Siinä vaiheessa käymisen pitäisi olla hyvinkin hidasta, joten käyminen voidaan joko pysäyttää ja kirkastaa neste kemiallisesti, tai sitten viinin voi antaa käydä loppuun, jolloin kirkastuminen tapahtuu myös, mutta silloin viinin pitää saada olla jopa pari kuukaut-

ta kaikessa rauhassa viileässä lämpötilassa, jolloin hiivat valuvat itsestään astian pohjalle.

5 Kirkastuksen jälkeen viini voidaan jälkimakeuttaa ja pullottaa. Jos hiivaa ei ole tapettu kokonaan, niin juoma jatkaa käymistä pullossa luoden sinne hiilidioksidia ja täten kuplia. Hiivaton neste ei saa wappukupliaan.

6 Säilytä pulloja vähintään 4 viikkoa pimeässä ja viileässä.

7 Nauti kylmänä.

Toimituksen reseptillä hintaa 25:lle litralle tulee noin 80-90€, josta suuri osa menee hunajan hankintaan, jonka kilohinta on yleensä halvimmillaan 7€.

Opintolainaton versio: korvaa hunaja soakerilla, käytä pullahiivaa, jätä vihannekset kauppaan. Nauti hiivaisena.

ETELÄN NOPEIN KUULOTELEVISIO

RADIO

22.4.-1.5. 102.0 MHz

radiodiodi.fi

YHTEISTYÖSSÄ

the "CODE"

3-3					3-3				
3-4					3-4				
4-4					4-4				
3-3-3					3-3-3				
3-3-4					3-3-4				
3-4-4					3-4-4				
4-4-4					4-4-4				

Wappuaikataulu

20.4. klo 19 Fuksien Wappusitsit @ Smökki
klo 23.55 <piip> lähtö Smökistä
PAKOLLINEN!

22.4. Teekkarilakki 120v

23.4. klo 16 Jäynien esittely @ M-sali
klo 20 Apu-gaala @ Apollo

24.4. klo 18 MP3-experiment @ Senaatintori

25.4. klo 15 Akateeminen wartti +
Aly:n merkkimyynti @ Alvari
klo 16 Kymppisuora @ Pikku-Huopalahti
klo 21 prewappu 2013 @ DOM

27.4. klo 14 Sitsikilpailut @ Alvarin Aukio

28.4. klo 18 Munkkilenkkiisauna
@ JMT3 kattosauna

29.4. klo 17.30 Fuksispeksit @ Dipoli
klo 21.30 Yöjäynän alkupamaus @ Alvari
klo 22 Hullu Jussi @ Alvari

30.4. klo 6 Wappuaamupala **PAKOLLINEN!**
+Esteettömyystodistusten jako @ Skuppila
klo 8 Lakkien jako @ Amfi **PAKOLLINEN!**
klo 13 Wappuriehan julistus @ Smökki
klo 18 Mantan lakitus @ Kauppatori
klo 20 Teekkariwappu @ Onnela

15. klo 00.00 Lakki päähän!
klo hetikunherää ullaissillis
tsekkaa myös wappu.fi

